№ 55 (478). Четвер, 27 травня 1999 року

Засновано в березні 1991 року

Український ФУТБОЛ

Ціна вільна

видання газети Молодь України

Виходить тричі на тиждень (вівторок, четвер, субота)

Скандал

НАЙГУЧНІША ФАЛЬСИФІКАЦІЯ СЕЗОНУ

Наш футбол знову може опинитися в центрі гучного міжнародного скандалу. Російський клуб "Зоря" з Ленінська-Кузнецького, як свідчать документи, надані "УФ" московськими колегами, звернувся з офіційним протестом у Професіональну футбольну лігу України щодо футболіста симферопольської "Таврії" Валерія Гиті.

Росіяни стверджують, що це — Валерій Петринський, зв'язаний контрактними зобов'язаннями із "Зорею" до 31 грудня 1999 року. Дозволу на виступи футболіста в інших командах, як і права на здійснення міжнародного трансферу, Ленінськ-Кузнецький Петринському не давав.

Як стверджує президент "Зорі" О.І.Терентьєв, Валерій Петринський використав прізвище дружини й з допомогою "деяких футбольних функціонерів почав виступати за клуб вищої ліги чемпіонату України "Таврія" (Симферополь), що є грубим порушенням нормативних документів ФІФА та УЄФА".

У зв'язку з цим виникає кілька запитань до ПФЛ України і в журналістів "УФ".

Хіба відповідальні працівники ліги не зобов'язані ретельно вивчати ігрове досьє футболіста, якого заявляють для участі в чемпіонаті країни?

І хіба керівництву "Таврії" не була відома історія змагальної кар`єри 24-річного професіонального футболіста Валерія Петринського, який, до речі, 4 травня 1995 року, виступаючи за вінницьку "Ниву", грав проти симферопольської команди на її полі?

А отже, слід гадати, що Гитя-Петринський був дозаявлений за "Таврію" свідомо, зі знанням усіх обставин його складної біографії. На що сподівалися, приховуючи втечу спортсмена з російського клубу, функціонери елітного українського колективу та їхні покровителі з кабінетів футбольної влади, зрозуміти важко. Хіба що на горезвісне "якось обмине"?..

Спрогнозуймо можливий розвиток подій.

Цілком очевидне, за логікою, звернення Російського футбольного союзу в ФІФА може обернутися для Національної федерації футболу України не тільки грошовими втратами, а й іншими дисциплінарними санкціями.

Футболістові Гиті-Петринському, який свідомо вдався до обману, загрожує тривала (а може, й довічна) дискваліфікація.

А що ж "Таврія"?

Либонь, одними штрафами справа не обмежиться. Принаймні в регламенті всеукраїнських турнірів на 1998-1999 роки в пункті 3.17 розділу "Учасники й умови проведення змагань" чітко зазначено: "За участь у матчі неоформленого в установленому порядку чи дискваліфікованого футболіста команді зараховується поразка -:+ і клуб карається грошовим штрафом, а командi-суперниці присуджується перемога".

Футболіст-утікач, не отримавши міжнародного трансферу й не маючи таким чином права брати участь у чемпіонаті України, виходив на поле чи значився в заявці на гру у восьми календарних матчах другого кола: проти "Ниви", "Карпат", "Динамо", ЦСКА, "Кривбасу", "Прикарпаття", "Металурга" Зп і "Ворскли".

Відтак — слово за ПФЛ...

Валерій ПЕТРИНСЬКИЙ. Народився 5 травня 1975 року. Вихованець дніпропетровського спортінтернату, тренер — І.Ветрогонов. Виступав за команди "Зірка" (Кіровоград), "Сиріус" (Жовті Води), "Нива" (Вінниця), ГКС (Бидгощ, Польща), "Волга" (Ульяновськ, Росія), "Зоря" (Ленінськ-Кузнецький, Росія), "Металург" (Новомосковськ). З другого кола нинішнього чемпіонату — в симферопольській "Таврії".

Подробиці "справи Петринського" й висловлювання зацікавлених сторін — у наступному числі "УФ".

Валерій ВАЛЕРКО.

НЕКОММЕРЧЕСКОЕ ПАРТНЕРСТВО
ПРОФЕССИОНАЛЬНЫЙ ФУТБОЛЬНЫЙ КЛУБ

652515, РОССИЯ, КЕМЕРОВСКАЯ ОБЛАСТЬ, ЛЕНИНСК-КУЗНЕЦКИЙ
улица им.Пушкина 19а, телефон-факс 7-36-02

Президенту ПФЛ України пану СУРКІСУ Г.М.
Копія: президенту ПФЛ Росії пану ТОЛСТИХ М.О.

Шановний Григорію Михайловичу!

Некомерційне партнерство професійний футбольний клуб "Зоря" (Ленінськ-Кузнецький) звертається до Вас з проханням про допомогу в позитивному вирішенні надто важливого питання. Ми отримали інформацію про футболіста Петринського Валерія Валерійовича, який має контракт з футбольним клубом "Зоря" з 11 березня 1997 року до 31 грудня 1999 року. Інформуємо Вас, що футболіст Петринський В.В. за власною ініціативою залишив клуб у 1997 році та поїхав в Україну, де виступає нині в одному із професійних клубів. Головна проблема полягає в тому, що футболіст Петринський В.В. змінив прізвище (на прізвище дружини — Гитя) й за допомогою деяких футбольних функціонерів почав виступати за клуб вищої ліги України "Таврія" (Симферополь), що є грубим порушенням усіх нормативних документів ФІФА та УЄФА. Дозвіл на перехід в інші футбольні клуби Росії, СНД та Європи, а також отримання міжнародного футбольного трансферу йому в нашому клубі не видавали. Ми знаємо Вас як видатного керівника міжнародного футболу, який останнім часом приніс славу українському футболові в світі. Віримо у ваше принципове та справедливе рішення цього питання, яке зміцнить стосунки між ПФЛ Росії та ПФЛ України й поставить заслін футбольним махінаціям.

З повагою президент НППФК "Зоря"
О.І.Терентьєв.

Відверто

Анатолій ЗАЯЄВ:

"Я — НЕ ВТІКАЧ!"

Звістка про те, що головний тренер "Прикарпаття" залишив команду, стала найгучнішою подією останнього тижня. За повідомленнями ЗМІ, Анатолія Миколайовича навіть ніде не можна було знайти. Але, набравши номер симферопольського телефону Заяєва, я відразу почув його голос.

— Анатолію Миколайовичу, подейкують, що вас не можна знайти...

— Але ж ти відшукав, ще й досить легко! Останнім часом по ТБ та в пресі мене навіть назвали втікачем. Але я — не втікач! Мене дуже просто відшукати, якщо хтось цього бажає. А ось з Івано-Франківська ще не було жодного дзвінка — певне, вони не надто бажають знайти "втікача".

— Але в чому причина вашого від'їзду?

— Відверто, трохи втомився долати труднощі. Та, незважаючи на це, бажаю повернутися й можу повернутися, якщо в Івано-Франківську цього захочуть. Але повернутися хотів би на дещо іншій, солідній основі. Проблеми, які впродовж місяців не зрушуються, все ж таки мають вирішуватись. Керівництво області й міста любить футбол, свою команду і, якщо налагодити справу, можна було б створити команду так, як це я вмію робити.

— Які найближчі плани?

— Від керівництва молдовського футболу, з яким у мене чудові стосунки, я отримав запрошення на фінальний матч Кубка Молдови, який відбудеться 27 травня. Отож, відбуваю до Кишинева. А невдовзі вже й фінал нашого Кубка, який я також маю намір подивитись у Києві. Усе моє життя — у футболі, поза його межами для мене нічого не існує.

Розмову вів
Дмитро КОРОТКОВ.

Сенсація

"ШАХТАР" ОЧІКУЄ КРІПАКА

Як стало відомо кореспондентові "УФ" Валерію ВАЛЕРКУ, донецький "Шахтар" зацікавлений у придбанні форварда київського ЦСКА та молодіжної збірної країни Якова Кріпака. Радше всього, після завершення нинішнього чемпіонату вельми перспективний вихованець запорізького футболу з`явиться в таборі віце-чемпіонів України.

Анонс

МЕРЩІЙ У СУБОТУ ДО КІОСКІВ!

Наступної суботи буде перегорнуто нову сторінку в історії газети "Український футбол". Передплатники і ті щасливчики, яким дістанеться наша газета в кіосках та на лотках приватних розповсюджувачів, стануть власниками МОДЕРНІЗОВАНОГО видання. Одразу попередимо, що цей випуск буде свого роду випробувальним.

ДО УВАГИ ФУТБОЛЬНИХ ЖУРНАЛІСТІВ!

1 червня о 12.00 в прес-центрі НСК "Олімпійський" відбудеться прес-конференція із старшим тренером національної збірної Йожефом Сабо. На порядку денному — підготовка української команди до чергових матчів відбіркового турніру чемпіонату Європи-2000 — 5 червня в Києві з Андоррою та 9 червня в Єревані з Вірменією.

Тим часом Йожеф Сабо оприлюднив список кандидатів на участь у матчах.

Воротарі: Олександр Шовковський ("Динамо"), Валерій Воробйов ("Торпедо", Росія), Олександр Лавренцов ("Кривбас"), **оборонці:** Олег Лужний, Владислав Ващук, Олександр Головко, Юрій Дмитрулін (усі — "Динамо"), Олександр Коваль, Володимир Микитин (обидва — "Шахтар"), Сергій Мизін ("Карпати"), **півоборонці:** Василь Кардаш, Віталій Косовський, Андрій Гусин (усі — "Динамо"), Сергій Ковальов ("Шахтар"), Сергій Закарлюка, Едуард Цихмейструк (обидва — ЦСКА), **нападники:** Андрій Шевченко, Сергій Ребров (обидва — "Динамо"), Сергій Скаченко ("Торпедо", Росія), Олександр Паляниця ("Карпати").

Український ФУТБОЛ

ВБОЛІВАЙТЕ ЗА "ДИНАМО", ЧИТАЙТЕ "УФ"!

Нормою для газети стали й оперативна інформація про внутрішні змагання, публікації ексклюзивних інтерв'ю з особистостями й зірками популярної гри, аналітичні матеріали про справи в нашому футбольному господарстві.

Щоб регулярно тричі на тиждень з липня читати улюблену газету "Український футбол", треба заплатити 2 гривні 40 копійок за місяць, 7 гривень 20 копійок — за три місяці і 14 гривень 40 копійок — за півроку.

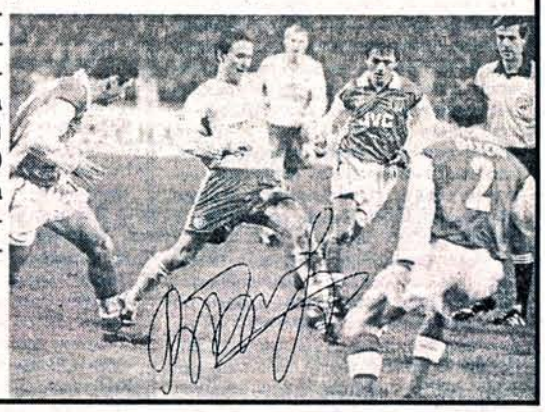

Передплатний індекс — 60994.

ТОЖ ЗАЛИШАЙМОСЯ РАЗОМ І НАДАЛІ!

ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ

ПЕРША ЛІГА. 33 ТУР. 25 ТРАВНЯ — ВІВТОРОК

Валерій ДОНЦОВ із Хмельницького

"Поділля" — "Нафтовик" — 3:1 (1:0).

Стадіон "Поділля". 5000 глядачів. 23 градуси.

Судді: В.Тютюнник — 8,7, В.Ніколаєнко — 9, С.Соботюк (усі — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: А.Біба (Київ).

Хмельницький: Порицький, Тимощук, Журка, Мостовий (Товкач, 80), Павлиш, Кривченко (Кострицький, 55), Мацюк (Сендель, 81), Хома, Крижанівський (Єрмак, 83), Бутханов, Магріані (Марко, 84).

Охтирка: Стороженко, Теслик, Болотов, Сухарєв, Пронін, Охріменко (Іваненко, 8), Харченко (Зайнулін, 87), Корощенко (Захаров, 54), Федораєв, Колесник (Бермудес, 85), Грачов.

Голи: Тимощук (33), Мацюк (50), Кострицький (77), Захаров (82).

Попередження: Мостовий (7), Теслик (44).

За рахунок вмілого утримання м'яча гості перші п'ятнадцять хвилин матчу володіли ініціативою — довелося похвилюватися як тренеру "Поділля", так і всім симпатикам на стадіоні. Але згодом підопічні Юрія Аркадійовича Аванесова гру вирівняли й розпочали турбувати воротаря охтирців.

Перший м'яч у ворота Стороженка влетів після влучного удару Тимощука із штрафного на 33-й хвилині. Подвоїти рахунок подолянам у першому таймі не вдалося — 1:0. А ось після перерви господарі закріпили свою перевагу ще двома голами. На 50-й хвилині вихід сам на сам реалізував найкращий бомбардир "Поділля" в нинішній першості Віктор Мацюк. Вгадали тренери хмельничан із заміною. Третій гол на рахунку Кострицького, який на 55-й хвилині замінив Кривченка. Гості ж спромоглися забити м'яч престижу у фіналі поєдинку. Відзначився Захаров.

Федір ГРЕБЕНЮК, Григорій ОЛЕКСІЄВ із Запоріжжя

"Торпедо" — ФК "Черкаси" — 1:2 (0:0).

Стадіон СП "АвтоЗАЗ-ДЕУ". 3900 глядачів. 18 градусів.

Судді: В. Онуфер — 8,6, В. Югас — 9, В. Дуло (всі — Ужгород) — 9.

Делегат ФФУ: М. Прийменко (Київ).

Запоріжжя: Собещаков, Носенко, Гнатів (Танасюк, 68), Купцов, Приходько, Бєликов (Іричук, 51), Зубченко, Гузун, Крисанов, Р. Бондаренко (Слабишев, 63), Єсаян.

Черкаси: Гуменюк (Білан, 76), Білозір, Шубін, Чіпа (Жигулін, 70), Ол-др Грицай, Тюпкін (Чаплигін, 85), Ол-др Венглинський, Столовицький, Бурхан (Хурса, 75), Косирін (О. Панченко, 89), Олег Грицай.

Голи: Бурхан (50, 59, обидва з пенальті), Іричук (82).

Попередження: Косирін (10), Гнатів (10), Носенко (17), Ол-др Венглинський (33), Єсаян (34), Купцов (48), Білан (81), Танасюк (83).

На 53-й хвилині Роман Бондаренко і на 82-й Павло Іричук не реалізували пенальті (воротар).

За день до цієї зустрічі вже вкотре відбулася зустріч керівництва "Торпедо" в особі головного тренера Євгена Яровенка з виконуючим обов`язки керівника СП "АвтоЗАЗ-ДЕУ" Олегом Папашевим, на якій уже вкотре керівництво пообіцяло найближчим часом вирішити всі проблеми команди. Не знаємо, коли цей час настане, але, як кажуть, віз і нині там. Поразка майже перекреслювала надії футбольного клубу "Черкаси" втрутитися цього сезону до боротьби за путівку у вищу лігу. Адже в перемозі "Чорноморця" над "Кременем" ніхто не сумнівався. І одесити могли ще більше піти у відрив.

Упродовж першого тайму здавалося, що запоріжці продовжать свою безпрограшну серію на власному стадіоні. Незважаючи на дрібний і нудний дощ, господарі невтомно атакували ворота суперника, створивши кілька сприятливих ситуацій. Могли відзначитися Роман Бондаренко, двічі Віталій Бєліков, Дмитро Крисанов. Але ударам Бондаренка та Крисанова бракувало влучності, а постріли Бєлікова нейтралізував голкіпер Гуменюк. Створивши ледь не єдиний момент на 44-й хвилині, гості могли піти на перерву у піднесеному настрої. Та на швидкості, отримавши передачу від Ігоря Столовицького зі зручної позиції, Олег Грицай примудрився поцілити у "молоко".

Чи не кардинально ситуація змінилася після перерви. Вже перший кутовий біля воріт Собещакова призвів до того, що Валерій Онуфер показав на 11-метрову позначку. Дві спроби Сергія Чіпи і Сергія Білозіра проштовхнути м'яч у ворота з близької відстані були невдалими, а зробити Чіпі ще один удар — не вдалося, бо він опинився на газоні. Арбітр був поруч, призначивши пенальті. Вихованець запорізького футболу Євген Бурхан не залишив шансів воротареві — 1:0. Атака-відповідь закінчилася такою ж ситуацією вже біля протилежних воріт. І знову в центрі подій опинився Чіпа, притримавши Бондаренка, який виходив на зручну позицію. І знову арбітр був ближчий до місця подій, призначивши 11-метровий. Однак Гуменюк у чудовому кидку виграв дуель у капітана "Торпедо", який настільки засмутився, що майже одразу був замінений. На 59-й хвилині мав чудову можливість відзначитися Олег Грицай, та трохи не дотягнувся до м'яча після діагональної передачі. І все ж таки саме його активність призвела до чергового пенальті у ворота "Торпедо". Щось там думав собі останній оборонець автозаводців Геннадій Приходько, але "додумався" до того, що м'яч у нього Грицай відібрав. П'ятому номерові торпедівців нічого не залишалося, як порушити правила. Виконуючи пенальті цього разу, Бурхан акуратно підсік м'яч і той повільно влетів під поперечину прямо по центру воріт — 0:2. Кілька замін, які провів тренер "Торпедо" Євген Яковенко, сприяли пожвавленню дій в атаці господарів. Але слід віддати належне черкащанам, які подовгу лежали на газоні, зволікаючи час і вимагаючи допомоги. Врешті, Валерій Онуфер додав до 8-ми жовтих карток, показаних гравцям обох команд, ще 8 хвилин ігрового часу і один пенальті. Його заробив один з кращих бомбардирів ліги Павло Іричук, якого збив, вийшовши на заміну замість травмованого Гуменюка (струс мозку), Ігор Білан. Голкіпер ледь не реабілітувався, відбивши удар з 11-метрової позначки, та повторним ударом Іричук таки "розмочив" рахунок. Уже в доданий арбітром час автозаводці вдалися до штурму воріт гостей і знову-таки могли відзначитися. Після масованої атаки Сергій Танасюк двічі підступно бив з правого флангу, але в одному випадку м'яч пройшов вище воріт, а в другому — пролетівши крізь скупчення гравців, його на лінії воріт затримав голкіпер. ФК "Черкаси" здобув дуже важливу перемогу і продовжує змагання з "Чорноморцем" за другу путівку до вищої ліги. Можливо, підопічні Володимира Мунтяна завоюють її, фінішувавши й четвертими, адже досі ситуація з фінансуванням "Торпедо" залишається незрозумілою.

Євген Яровенко, головний тренер "Торпедо":

— Нам дуже важко зараз виступати в чемпіонаті. Я просто не можу отримати чіткої відповіді на запитання: "Потрібна команда СП "АвтоЗАЗ-ДЕУ" чи ні?" Гравці два місяці не отримують заробітну плату, хоча "Торпедо" і намагається потрапити до вищої ліги. А ми сьогодні фінансово не готові для виступів у класі сильніших. На стадіоні навіть немає нош, щоб надати допомогу травмованим гравцям за межами футбольного поля. Але і в таких умовах я не збираюся зрікатися команди, хоча всі тільки цього й чекають, щоб Яровенко написав заяву про звільнення.

Олександр Кирилюк, тренер ФК "Черкаси":

— Чому не зміг прийти на прес-конференцію головний тренер ФК "Черкаси" Володимир Мунтян?

— Він дуже хвилювався під час зустрічі, витратив багато енергії, втомився.

— Чотири пенальті в одній зустрічі призначаються дуже рідко. Як можете прокоментувати цей факт?

— Тут немає нічого дивного, адже поєдинок видався дуже напруженим — зустрічалися два лідери першої ліги. Було б десять пенальті, також не вважав би таку ситуацію якоюсь надзвичайною. У нашій команді багато молодих гравців, котрі поки що часто помиляються, особливо в обороні.

— Яке враження на вас справила команда господарів?

— "Торпедо" — один з кращих клубів. Особливо це стосується високих бійцівських якостей запорізького колективу.

Павло ШВАБ із Чернівців

"Буковина" — "Явір - Суми" — 1:1 (1:1).

Стадіон "Буковина". 1500 глядачів. 22 градуси.

Судді: Я.Маєревич (Ужгород) — 8,5, І.Староста (Іршава) — 9, В.Козик (Мукачеве) — 9.

Делегат ФФУ: Я.Чекас (Львів).

Чернівці: Копильчук, Шпирнов, Будзан (Солкан, 74), Павлов, Шелепницький, Швець, Гамаль, Жабинський (Гунчак, 66), Фінкель, Головачук (Мглинець, 81), Мигалатюк (Зароченцев, 85).

Суми: Киричек, Макар, Листопадов, Оленін, Осадчий, Острівний, Матюшенко, Коврижкін (Столяров, 46), Завгородній, Теркулов (Мащенко, 57), Совенко (Садовий, 46).

Голи: Шпирнов (37, з пенальті), Совенко (44).

Попередження: Завгородній (34), Шпирнов (37).

Стадіон "Буковина" в Чернівцях — дуже компактний і ошатний, розрахований на 16,5 тисячі місць. Розташований він у мальовничому місці: з двох боків його оточують невисокі адміністративні та приватні будівлі, які потопають у зелені й квітах, від основної автомагістралі міста його захищають пухнасті і високі, аж до неба, тополі. Неподалік розкинувся Центральний парк столиці Буковини — імені Т.Г.Шевченка. До речі, в день матчу об 11-й годині на майдані Незалежності було відкрито пам`ятник Кобзареві. І останнє: була по-літньому тепла, квітуюча днина.

Та настрій у прихильників "Буковини" був дуже сумний. Виграшу, який би подарував бодай дещицю, причому теоретичної надії на подальше перебування в першій лізі, так і не досягнуто. Більше того, в останні 15 хвилин зустрічі гості упустили одну за одною чотири добрі нагоди добитися перемоги.

Винуватцем першого голу у ворота гостей став капітан сумчан. Комбінацію, розпочату Швецем і продовжену Фінкелем, хотів завершити Гамаль, але Оленін в останню мить порушив проти нього правила гри. Пенальті надзвичайно потужно й прицільно пробив Шпирнов. І, на радощах, після цього ще раз послав м'яч у ворота сумчан, за що отримав "винагороду" — попередження.

У другому голевому епізоді грубо помилилися вже господарі: вони не змогли перехопити прострільну передачу зліва, м'яч потрапив до абсолютно вільного Совенка. Той преспокійно обробив його й прицільно пробив.

В'ячеслав КУЛЬЧИЦЬКИЙ з Одеси

"Чорноморець" — "Кремінь" — 3:1 (1:1).

Центральний стадіон ЧМП. 1500 глядачів. 14 градусів.

Судді: І.Хіблін (Хмельницький) — 8,1, М.Даневич — 9, Л.Кубяк (обидва — Київ) — 9.

Делегат ФФУ: М.Кусень (Львів).

Одеса: Гришко, Васильків, Булигін, Єрохін, Костюк (Собкович, 62), Каряка, Мокан, Колесниченко (Мочуляк, 77), Гапон (Чернов, 89), Голоколосов, Багиров.

Кременчук: Сиротін, Карась (Самара, 75), Сичов, Сахно, Стахів, Магдієв (Головатий, 55), Янковський, Сьомка (Ятін, 68), Микуляк, Агаєв (Поліщук, 65), Гусак (Ханенко, 80).

Голи: Гусак (30), Колесниченко (42), Гапон (62, 81, з пенальті).

У заочній боротьбі з ФК "Черкаси" футболісти одеського "Чорноморця" отримали деяку перевагу у вигляді двох ігор на власному полі. У першій з них суперником одеситів був кременчуцький "Кремінь" — команда, виступ якої в другому колі став справжнім сюрпризом для фахівців та вболівальників. Забігаючи дещо наперед, скажу, що і в поєдинку з "Чорноморцем" підопічні Семена Осиновського справили непогане враження. Скажімо, в більшій частині першого тайму, вони чинили гідний опір супернику і навіть змогли відзначитися забитим голом. На 30-й хвилині непогану індивідуальну гру на лівому фланзі атаки "Кременя" продемонстрував Сахно: застосувавши кілька фінтів, він ввів в оману оборонця господарів і зробив м`яку повітряну передачу на дальній кут воротарського майданчика. На неї відгукнувся Гусак, який спрямував м`яч головою за незручною для голкіпера траєкторією. Перелетівши через Гришка, шкіряна куля вдарилась об внутрішній бік штанги трохи нижче хрестовини, відскочила до землі й прокотилася в напрямку протилежної стійки. Футболісти продовжували грати, однак лінійний арбітр Микола Даневич зафіксував взяття воріт. Уже після матчу він пояснив, що м`яч перетнув лінію воріт, однак, знайшовши на своєму шляху грудку, відскочив і прокотився вздовж дальньої штанги в поле. Отже, 1:0 — у рахунку повів "Кремінь".

Пропустивши гол, господарі поля дещо активізувалися й створили кілька небезпечних моментів біля воріт Сиротіна. Тричі був близьким до успіху восьмий номер одеситів Колесниченко, коли на 35-й, 39-й та 42-й хвилинах завдавав ударів по воротах кременчужан. Однак лише з третьої спроби Віталію вдалося зрівняти рахунок. Це сталося після того, як Сиротін відбив м'яч після флангової подачі Костюка на Колесниченка. Через мить півоборонець "Чорноморця" метрів з восьми влучно пробив по цілі. Невдовзі мав нагоду відзначитися один з найдосвідченіших у складі одеської команди Василь Мокан. Він небезпечно пробив зльоту, проте шкіряний снаряд промайнув поруч із стійкою. А ще одну нагоду втратив Каряка: обігравши на підступах до штрафного майданчика оборонця, він сильно пробив лівою по цілі. Та надійну гру в цьому епізоді продемонстрував страж воріт "Кременя" Павло Сиротін, відбивши м'яч у відчайдушному стрибку.

У першій п'ятнадцятихвилинці другого тайму засмутити прихильників "Чорноморця" могли активні гравці "Кременя" Агаєв та Сахно. Перший з кута воротарської площини підступно пробив по воротах, а другий не менш небезпечно завдавав удару по цілі головою. Однак у цих епізодах ворота "Чорноморця" залишилися недоторканими: спочатку воротар господарів відбив м'яч, а в другому випадку шкіряна куля промайнула поруч із штангою.

І все ж "Чорноморець" довів, що його клас на сьогодні вищий, ніж в аутсайдера чемпіонату першої ліги. На 63-й хвилині, отримавши м`яч у центрі штрафного майданчика після серії рикошетів, Гапон влучно пробив лівою впритул до штанги. Цього разу Сиротіну не вдалося врятувати свою команду від голу. Натомість у кількох інших випадках перший номер "Кременя" демонстрував відмінну гру. І якби спеціальне журі повинне було визнавати найкращого у складі обох команд, у "Кременя" кандидатом був би саме Сиротін.

На 82-й хвилині арбітр матчу хмельниччанин Ігор Хиблін призначив пенальті за негостинні дії у своєму штрафному майданчику проти гравця "Чорноморця" у ворота "Кременя". До м`яча підійшов Гапон, який лівою ногою потужно пробив під перекладину — 3:1. Цей гол і підсумував результат матчу, у якому "Чорноморець" здобув важливу перемогу.

Рахунок у грі міг би бути й більшим, однак той же Гапон, а також Собкович та Мочуляк не використали сприятливих нагод в останній 20-хвилинці поєдинку.

Віктор МУХА з Чернігова

"Десна" — "Полісся" — 1:3 (0:1).

Стадіон ім. Гагаріна. 2500 глядачів. 20 градусів.

Судді: М.Куниця — 8,3, С.Єрмолов — 9, І.Павленко (усі — Вінниця) — 9.

Делегат ФФУ: О.Литвиненко (Київ).

Чернігів: Литвин, Позняк, Заєць (Селиванов, 67), Гопкало, Пилипейко, Мацута (Сапронов, 32), Кулик (Коломієць, 72), Полатов (Сартанія, 18), С.Панченко, Рудий (Кудя, 89), Дробот.

Житомир: Баталов (Сташко, 87), Ю.Ковальчук (Ісаков, 79), Федющенко, Сарнавський, Присяжнюк, Соболевський, Софілканич, Задов, Шумило, Паршин, Козакевич (Демидович, 69).

Голи: Софілканич (3, з пенальті), Паршин (66, 86), Дробот (89).

Попередження: Дробот (31), Присяжнюк (49), Гопкало (70).

Майже сорокарічна історія взаємин цих команд увібрала немало пам'ятного. Скажімо, 1967 року деснянці перемогли в гостях, коли футбольний матч увінчував урочистості з нагоди вручення Житомирській області ордена. Через півтора десятиліття ті ж суперники зустрічалися у вирішальному двобої в Чернігові, і у надзвичайно гострій боротьбі господарі поля спромоглися виграти, що й відкрило їм шлях до срібних медалей в українській зоні другої Всесоюзної ліги. А влітку 1992-го, у завершальному турі першого незалежного чемпіонату України, чернігівці несподівано поступилися вдома олександрійській "Поліграфтехніці", і це стало фатальним для житомирян, оскільки вони на рік втратили першолігівський статус. Що ж стосується позавчорашньої гри, то вона такого "епохального" значення не мала. Але все ж була не зовсім рядовою. Щоправда, вибуття "Десни" в другу лігу — це вже неминуча перспектива. А ось "Поліссю" троє очок було необхідно як повітря, бо перед черговим туром із зони вильоту з першої ліги його відділяло лише одне очко. Попереду ж — ще чотири матчі на виїзді і лише один вдома. Та й суперники які — "Динамо-2", ФК "Черкаси", "Сталь"...

Тож не дивно, що підопічні Заї Авдиша одразу приступили до активних наступальних дій. І вже на 1-й хвилині спробував вразити ціль Ігор Шумило, але м'яч пролетів над поперечиною. А ще через хвилину, нейтралізувавши стрімку контратаку господарів поля, гості знову загострили ситуацію біля воріт суперника й "заробили" пенальті. Призначенням одинадцятиметрового закінчилася боротьба за м'яч між оборонцем Г.Полатовим та В.Софілканичем. Відтак Валерій уже як пенальтист вступив у двобій із В.Литвином і впевнено переграв молодого воротаря. А в середині першого тайму удар того ж Софілканича припав на поперечину. Втім, ще до перерви частіше інших загрожував деснянським воротам П.Паршин. У одному з таких епізодів В.Литвин "зняв" м'яч буквально з ноги цього грізного форварда. А перед самісіньким свистком на перерву Павло видав філігранний пас Олександру Козакевичу, однак той вразив ціль, перебуваючи у положенні поза грою.

У свою чергу на 60-й хвилині "Десна" мала реальну можливість зрівняти рахунок. Володимир Кулик, котрий бив з близької відстані, не без підстав схопився за голову. З іншого боку, просто відмінно зіграв голкіпер "Полісся" А.Баталов. Тільки завдяки його блискавичній реакції м`яч пішов на кутовий, а не опинився в нижньому куті воріт. Після цього, гостріше відчувши, що гра до кінця ще не зроблена, гості посилили натиск. І їм вдалися дві не дуже хитромудрі комбінації, котрим надавали блиску меткі й точні завершальні удари лідера атак "Полісся" П.Паршина. А вже під завісу матчу не менш старанно "приклався" до м`яча Володимир Дробот, коли господарі поля метрів із 25-ти від воріт розіграли штрафний. Це й дало змогу їм хоч трохи пом`якшити гіркоту чергової поразки.

Додамо, що спецпідрозділ Управління служби безпеки в Чернігівській області порушив кримінальну справу за фактом використання впродовж 1997-1998 років коштів в особливо великих розмірах, що не відповідає їхньому цільовому призначенню та за зловживання службовим становищем посадовими особами закритого акціонерного товариства футбольний клуб "Десна". Про це днями повідомила пресслужба УСБУ.

Олексій СУДАС із Щасливого

"Динамо-2" — ФК "Вінниця" — 4:1 (2:1).

Шкільний стадіон. 500 глядачів. 20 градусів.

Судді: О.Горностаєв (Полтава) — 8,1, С.Корнійко (Миргород) — 8, В.Криницький (Рівне) — 9.

Делегат ФФУ: В.Поліщук (Рівне).

Київ: Кернозенко, Кирюхін, Єзерський, Несмачний, Радченко, Баланчук (Черняк, 73), Кардаш (Мазяр, 57), Коновалов, Кормильцев (Онищенко, 43), Олег Венглинський, В.Маковський (Романенко, 57).

Вінниця: Остапенко, Скоропад, Лелюк (Вишталюк, 52), Кондратюк, Боровик, Бобович, Лактіонов, Авраменко (Дьомушкін, 32; Леонідов, 81), Бесараб (Стахів, 56), Гамарник, Василів.

Голи: Лактіонов (3, з пенальті), В.Маковський (29), Коновалов (40), Венглинський (50, 86, з пенальті).

Попередження: Василів (7), Баланчук (13), Лактіонов (58), Онищенко (82), Кондратюк (86).

З початком матчу дещо зволікали через зливу, яка напередодні прошуміла над Києвом і зачепила затишне селище Щасливе. Але уболівальники все ж зібралися на шкільному стадіоні, розуміючи, що за будь-якої погоди принциповий матч між лідерами першості відбудеться.

Початок матчу був оригінальний. Команди не витрачали час на розвідку й почали відразу штурмувати ворота одна одної. Уже в дебюті матчу Боровик почав "пристрілюватися" до воріт Кернозенка, розуміючи, що стан поля сприяє пострілам здалеку, але м`яч пролетів вище воріт. Гості розпочали гру агресивно й наполегливо, за що на третій хвилині матчу й були винагороджені одинадцятиметровим. Це Радченко нечемно повівся з Бесарабом у карному майданчику. До м`яча підійшов Лактіонов і майстерним ударом відкрив рахунок — 0:1.

Перша половина першої сорокап'ятихвилинки пройшла досить швидко. Команди, незважаючи на несприятливий стан поля, намагалися діяти на високих швидкостях, а гравці — демонструвати виконавську майстерність. Не все в них виходило, але моментів для взяття воріт було створено чимало. Так, на 10-й хвилині Коновалов пробив по воротах — і якимось дивом м'яч не опинився у володіннях Остапенка. Із штрафного вище воріт пробив Володимир Маковський. А на 22-й хвилині Бесараб виходив сам на сам з Кернозенком, але в останню мить голкіпер заволодів м'ячем. Після розиграшу кутового мав забивати Єзерський — м'яч пролетів повз ворота. Так чи інакше, але гол назрівав... І на 29-й хвилині кияни розіграли чудову комбінацію. Володимир Маковський отримав м'яч у карному майданчику й з розвороту відправив його у правий від воротаря кут воріт. А за десять хвилин не вгледіли за Коноваловим оборонці вінничан і той, після подачі з лівого флангу, лівою забиває чудовий м'яч — 2:1.

Дещо несподівано розпочався другий тайм. Уже за п'ять хвилин Олег Венглинський залишився неприкритим у карному майданчику гостей і спокійнісінько розстріляв Остапенка.

Необхідно зазначити, що вінничани зовсім не виглядали хлопчиками для биття. Навіть навпаки, вони грізно огризалися гострими контрвипадами. Але щось їм не вистачало в завершенні атаки. Найпомітнішим у складі вінничан були Василів, котрий раз за разом турбував захист киян, а також воротар Остапенко, в якого того вечора було чимало клопоту.

А щодо "Динамо", то кияни довели матч до логічного завершення й заслужено перемогли. Останню крапку поставив Венглинський, реалізувавши пенальті, який призначили через фол саме навпроти нього — 4:1.

Анатолій БОНДАРЄВ, Олег КИСЕЛЬОВ з Нікополя

"Металург" — "Поліграфтехніка" — 2:2 (2:1).

Стадіон "Металург". 3500 глядачів. 24 градуси.

Судді: Г. Коваленко (Київ) — 8,0, О. Косолапов (Харків) — 9, М. Зайцев (Нікополь) — 9.

Делегат ФФУ: М. Калінін (Донецьк).

Нікополь: Кирієнко, Сандул (Валуєв, 65), Чорний, Шашкевич, В. Олійник, Волков, Мирний, Головир, Козирський, Миколаєнко (Потькало, 85), М. Ковальчук.

Олександрія: Діброва, Поталов, Сич, Гецько, Боровський, Гура, С. Лактіонов (Гаврюшов, 20), Богатирьов (Мельниченко, 53), Чернишенко, Попов, Прудкий (Гасанов, 32).

Голи: Гецько (8, 82), Миколаєнко (39, 45).

"Металург" вважається домашньою командою. Єдине очко, яке здобули нікопольські футболісти в гостях, було завойоване в Олександрії. Давні суперники добре вивчили один одного. Востаннє команди зустрічалися 1 квітня в контрольному матчі, де перемогу з рахунком 4:1 здобула "Поліграфтехніка". Не забуваючи, що кожна гра для команди зараз вирішальна, господарі розпочали зустріч активно. А найпомітнішим на полі був Юрій Миколаєнко, який ще у минулому сезоні грав за олександрійців. Підопічні Анатолія Раденка також не відсиджувалися в обороні. На 8-й хвилині здобули право на штрафний удар. Сергій Гецько вміло закрутив м`яч поза "стінкою" у кут воріт. 1:0 — повели гості.

Господарі відповіли потужним штурмом і в один з моментів Ковальчук примудрився з трьох метрів влучити у голкіпера гостей. А на 26-й хвилині Богатирьов ударом головою потрапив у стійку воріт. Кінцівка першого тайму була за "Металургом". У одній з атак Миколаєнко взяв гру на себе, але був збитий біля карного майданчика "Поліграфтехніки". Юрій особисто виконав штрафний, низом увігнавши м`яч у сітку суперників. Господарі не заспокоїлися і ще збільшили тиск на ворота олександрійців. На останній хвилині тайму прострільну передачу Козирського замкнув той же Миколаєнко.

Друга половина гри розпочалася з атак гостей, де особливу активність проявляв Боровський, зовнішньо дуже схожий на бразильця Роберто Карлоса. На 75-й хвилині Ковальчук, вийшовши на побачення з Дібровою, трохи відпустив м'яча, який став здобиччю голкіпера. А за дві хвилини точну передачу Валуєва не використав знову ж Ковальчук, з п'яти метрів запустивши м'яча над поперечиною. І тут же спрацював закон футболу — не забиваєш ти, заб'ють тобі. Олександрійці отримали право на штрафний. Перший удар відбили оборонці, але Гецько стрімко увірвався на ударну позицію і влучним "пострілом" зрівняв рахунок. Радості його не було меж. Футболіст виконав акробатичний кульбит у стилі "а ля Джанашия". Всі спроби господарів вирвати перемогу виявились марними.

ПІСЛЯМОВА

Анатолій Раденко, головний тренер "Поліграфтехніки":

— Матч вийшов видовищним і безкомпромісним і, напевно, сподобався глядачам. Ми розуміли, що господарі налаштовані тільки на перемогу, адже вони перебувають у зоні вильоту. Мої підопічні виконали план на гру і взагалі результатом я задоволений. Усі хлопці зіграли гідно й самовіддано. У господарів виокремлю лідера атак команди Юрія Миколаєнка.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Динамо-2	31	23	5	3	62-20	74
2. Торпедо	**31**	**23**	**2**	**6**	**45-16**	**71**
3. Чорноморець	**31**	**19**	**3**	**9**	**58-33**	60
4. ФК Черкаси	31	18	4	9	49-36	58
5. ФК Вінниця	32	14	8	10	42-32	50
6. Нафтовик	31	13	7	11	37-34	46
7. Поліграфтехніка	31	12	10	9	37-40	46
8. Сталь	31	13	7	11	45-42	46
9. Шахтар-2	30	13	6	11	41-25	45
10. ФК Львів	31	11	11	9	43-33	44
11. Полісся	32	12	6	14	33-41	42
12. Поділля	32	10	12	10	32-35	42
13. ЦСКА-2	30	11	8	11	35-37	41
14. Явір-Суми	31	11	6	14	25-32	39
15. Волинь	31	12	3	16	24-34	39
16. Металург	**31**	**12**	**3**	**16**	**35-54**	**39**
17. Кремінь	**31**	**9**	**6**	**16**	**26-48**	**33**
18. Буковина	**32**	**6**	**8**	**18**	**25-58**	**26**
19. Десна	**31**	**6**	**4**	**21**	**21-45**	**22**
20. Шахтар	**31**	**3**	**1**	**27**	**20-40**	**4**

Примітка. На команду "Шахтар" накладено штраф і знято 6 очок за заборгованість по членських внесках у ПФЛ.

Команда "Шахтар" знята з розиграшу першості України (в іграх із суперниками у другому колі їй зараховано поразки — -:+).

НАЙВЛУЧНІШІ:

	Г (п)	І
1. Павло Іричук ("Торпедо")	14	24
2. Вадим Плотников ("Сталь")	14 (1)	27
3. Олег Венглинський ("Динамо-2")	13 (3)	25
4. Віктор Мацюк ("Поділля")	13 (2)	24
5. Вадим Харченко ("Нафтовик")	13 (4)	27
6. Олег Грицай (ФК "Черкаси")	12	27
7. Володимир Гапон ("Чорноморець")	11 (3)	28
8. Тимерлан Гусейнов ("Чорноморець")	11	22

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Олександр Венглинський (ФК "Черкаси")
2. Олександр Коваль ("Шахтар-2")
3. Владислав Носенко ("Торпедо")
4. Денис Онищенко ("Динамо-2").

АМАТОРСЬКА ЛІГА. 17 ТУР. 23 ТРАВНЯ — НЕДІЛЯ

ГРУПА 1

"Металіст" (Здолбунів) — "Динамо" (Львів) — 1:4 (1:3).

Стадіон "Локомотив". 2500 глядачів. 20 градусів.

Судді: Ю. Мойсейчук — 8,3, Ю. Крафт — 9, О. Пилипчук (усі — Чернівці) — 9.

Голи: Кулеша (24) — Свищ (9), Войтович (18), Валенський (44), Баглай (57).

Попередження: Соколюк (89) — Горецький (81), Доморадов (88).

"Кіровець" (Могилів-Подільський) — "Дністер" (Новодністровськ) — 0:1 (0:1).

Стадіон "Олімп". 150 глядачів. 20 градусів.

Судді: В. Папирович — 8,0, А. Папирович — 8, М. Лапідус (усі — Хмельницький) — 8.

Гол: Кожукар (6).

Попередження: Лащенков (41), Ревенко (61) — "К".

На 70-й хвилині Публичук — "К" не реалізував пенальті.

"Опілля" (Рогатин) — "Бескид" (Надвірна) — +:-.

"Троянда-Експрес" — "Нива-Текстильник" — +:-.

Тисяча прихильників команди "Троянда-Експрес" із села Гірка-Полонка Луцького району зібралися на стадіоні "Авангард" в обласному центрі, щоб подивитись на поєдинок волинян з командою "Нива-Текстильник" з містечка Дунаївців Хмельницької області. У цьому матчі мали зустрітись лідери й визначитися, який з цих клубів продовжить боротьбу у фінальному турнірі за перехід до першої ліги. Більше години глядачі, суддівська бригада на чолі з львів`янином Юрієм Можаровським та інспектором матчу Володимиром Поліщуком із Рівного чекали команду з Хмельниччини на стадіоні. Однак з невідомих поки що причин гості не приїхали на цю зустріч. Згідно з регламентом, Юрій Можаровський вивів гравців команди "Троянда-Експрес" на футбольне поле, дав свисток про початок зустрічі, та оскільки суперників не було на полі, припинив гру. Господарям зараховано перемогу і вони вийшли до фінального турніру восьми команд аматорської ліги, котрі з 2 по 6 червня у Луцьку на стадіонах "Авангард" і "Підшипник" розіграють путівки до другої ліги.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Троянда-Експрес	**16**	**10**	**4**	**2**	**23-11**	**34**
2. Динамо	**15**	**8**	**5**	**2**	**29-11**	**29**
3. Явір	15	8	5	2	34-16	29
4. Нива-Текстильник	15	8	1	6	23-16	25
5. Кіровець	15	6	3	6	18-17	21
6. Бескид	15	5	2	8	16-20	17
7. Опілля	15	5	2	8	14-18	17
8. Металіст	15	3	1	11	18-45	10
9. Дністер	15	1	3	11	7-28	6

БОМБАРДИРИ:

	Г(п)	І
1. Роман Валенський ("Динамо")	8	12
2. Сергій Кондратович ("Троянда-Експрес")	7(1)	13
3. Роман Олексів ("Опілля")	7(2)	12
4. Микола Баглай ("Динамо")	6	8
5. Олександр Довгалець ("Металіст")	6(2)	13

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. В'ячеслав Ревенко ("Кіровець")
2. Андрій Соколюк ("Металіст").

ГРУПА 2

"Рефрижератор" — ХХП — 3:0 (3:0).

Стадіон "Рефрижератор". 260 глядачів. 24 градуси.

Судді: О.Деревинський — 8,4, В.Пущенко — 9, Л.Ярмолинський (усі — Київ) — 9.

Фастів: Ярошенко, Соколов, Отистов, Лола, Гордієнко, Сокирка, Кириленко, Кужель, Демченко, Теодорович (Кречевський, 75), Клейменов.

Черняхів: Щукін, Петрук, Нікітчук, Хмара (Камінський, 65), Василишин, Булдаков, Микитюк (Кучерчук, 68), Лазорко, Лихвивий, Ткачук, Чорний (Новиков, 68).

Голи: Клейменов (15), Демченко (25), Сокирка (38).

Попередження: Гордієнко (32), Василишин (40), Сокирка (69), Нікітчук (75), Соколов (88).

У попередніх матчах проти черняхівців фастівці двічі програли і лише одного разу святкували перемогу. Тому зрозумілим було бажання господарів реваншуватись і тим самим гідно завершити нинішню аматорську футбольну першість. Черняхівцям же в боротьбі за перше місце в групі втрачати очки було вкрай небажано.

Основні події розгорнулися в першому таймі, який почався без розвідки. Уже на 3-й хвилині удар з кута карного майданчика у виконанні Олега Хмари прийняла на себе поперечина рефрижераторських воріт. Самі ж господарі, не поспішаючи з атаками, приспали пильність суперників. На 16-й хвилині Віталій Клейменов "обікрав" у центрі поля півоборонця гостей, наблизився до воріт і ударом у дев`ятку з 20 метрів відкрив рахунок. Красень-гол став лише початком розгрому, що влаштували негостинні господарі. Вони продовжували атакувати, змусивши ще раз помилитися оборонців КХП. На 23-й хвилині залишений без нагляду Демченко опинився віч-на-віч з голкіпером і майстерним ударом подвоїв рахунок зустрічі.

Наступним епізодом, що викликав бурхливе пожвавлення на трибунах, став гарматний постріл Отистова, після якого м'яч просвистів за лічені сантиметри від стійки. Проте довго чекати наступного голу не довелось. За сім хвилин до завершення першого тайму Клейменов вивів на побачення з Щукіним одноклубника Олександра Сокирку. І той, не чекаючи зближення з кіпером, зняв "павутину" з лівого кута воріт. За хвилину гравці "Рефрижератора" подарували вболівальникам і четвертий гол, але після зафіксованого лайнсменом офсайду. Упродовж більшої частини другого тайму черняхівська команда штурмувала ворота підопічних Едуарда Михайлюка і мала багато нагод, аби якщо не зрівняти, то хоча б скоротити розрив у рахунку. Але футбольне щастя того вечора було не на її боці. Та й що там футбольне щастя? Кілька разів від неминучого голу свою команду рятував Олександр Ярошенко. І саме його заслуга в тому, що рахунок 3:0 залишився без змін до фінального свистка.

Олег ЛЮЛЬКА.

"Хімік" (Рівне) — ГПЗ (Варва) — 1:4 (0:2).

Стадіон "Олімп". 200 глядачів. 22 градуси.

Судді: Є. Арановський — 8,5, О. Демиденко — 9, О. Павлюк (усі — Київ).

Голи: Шекель (89, з пенальті) — Симоненко (30), Григорович (41), Зелінський (46, 81).

Попередження: Ганіченко (89) — "Х".

УФЕІ (Ірпінь) — "Домобудівник" (Чернігів) — +:-.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. ГПЗ	**13**	**11**	**2**	**0**	**32-6**	**35**
2. КХП	**13**	**8**	**1**	**4**	**18-12**	**25**
3. Оболонь-Зміна-2	13	7	1	5	20-16	22
4. УФЕІ	13	6	3	4	11-11	21
5. Рефрижератор	13	6	2	5	20-16	20
6. Домобудівник	13	5	0	8	16-15	15
7. Хімік	13	2	1	10	10-31	7
8. ІнтерКАС	13	2	0	11	6-26	6

БОМБАРДИРИ:

	Г(п)	І
1. Валерій Корнєв (ГПЗ)	8(2)	11
2. Ігор Демченко ("Рефрижератор")	7	12
3. Віталій Аринін ("Домобудівник")	5	7
4. Сергій Бодров ("Оболонь-Зміна-2")	5	5
5. Сергій Зелінський (ГПЗ)	5	6
6. Володимир Постолатьєв (УФЕІ)	5	11
7. Микола Ткачук (КХП)	5(1)	10

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Ігор Нікітчук (КХП)
2. Максим Петруня (УФЕІ)
3. Володимир Ярощук (ІнтерКАС).

ГРУПА 3

"Харчовик" (Попівка) — "Шахта "Україна" (Українськ) — -:-.

"Сула" (Лубни) — "Арсенал" (Харків) — -:+.

"Південсталь" (Єнакієве) — "Енергетик" (Комсомольськ) — -:+.

"Металург" (Комсомольськ) — "Золоте-Алмаз" (Первомайськ) — +:-.

"Слов`янець" (Конотоп) — "Кристал" (Пархомівка) — -:+.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. Арсенал	**17**	**13**	**4**	**0**	**16-5**	**43**
2. Кристал	**17**	**14**	**1**	**2**	**19-6**	43
3. Енергетик	17	10	3	4	19-12	33
4. Металург	17	9	4	4	16-14	31
5. Золоте-Алмаз	17	4	2	11	6-14	14
6. Харчовик	17	3	3	11	10-10	12
7. Слов'янець	17	4	0	13	9-9	12
8. Шахта Україна	17	2	5	10	9-12	11
9. Південсталь	17	2	0	15	3-17	6
10. Сула	17	1	2	14	6-14	5

БОМБАРДИРИ:

	Г(п)	І
1. Юрій Мартинюк ("Енергетик")	9	11
2. Віталій Корнющенко ("Кристал")	5(2)	11
3. Андрій Черевань ("Кристал")	5	11
4. Олександр Гук ("Арсенал")	4	10
5. Юрій Дубровін ("Металург")	4	12

ШТРАФНИКИ, ЯКІ ПРОПУСКАЮТЬ НАСТУПНИЙ МАТЧ:

1. Ігор Богатир ("Кристал")
2. Андрій Єфімов ("Кристал").

ГРУПА 4

СВХ "Даніка" — "Геркулес" — 8:0 (5:0).

Стадіон "Фіолент". 300 глядачів. 20 градусів.

Судді: В.Нестеренко — 8,3, В.Щученко (обидва — Донецьк) — 9, А.Береговий (Макіївка) — 9.

Симферополь: Чечьоткін (Бурячинський, 53), Гончаров (Клетний, 46), Волков (Галитін, 32), Шашко, Ісаєв (Валах, 46), Музика, Ковальських (Дьомін, 46), Єфімов (Фурс, 56), Синча, Артохов (Черемихін, 46), Костиков.

Новоукраїнка: Гетьманенко (Міщенков, 46), Демидов, Гуталін (Кулаковський, 46), Мобулько, Куртушак, Вороненко, Тилоха, Кущенко (Мороз, 67), Веремєєнко, Корінний, Титенко.

Голи: Артохов (9), Костиков (15, 29, 38), Ковальських (17), Черемихін (70, 84), Валах (85).

Попередження: Тилоха (1).

Немає сенсу розповідати, як забивалися м'ячі в звітній грі, але вони були на будь-який смак. Утім, доречно відзначити три голи Костикова, які по праву можна вважати маленьким футбольним дивом. Варто також виокремити автора ще одного м'яча — Сергія Ковальських. Це молодий бізнесмен, що вкладає гроші у футбол. І, за його словами, цей спорт чи не найголовніше в його житті. Здивуванню прихильників симферопольської команди не було меж, коли бізнесмен заявив, що мета його команди — вихід до другої ліги. Адже всім відомо, що ліга професіоналів потребує чималих витрат, але Сергій Ковальських свою мету не зрадить. Він приділяє неабияку увагу не лише СВХ "Даніці", а ще й місцевій ДЮСШ № 2.

Щодо гри, то вона пройшла повністю за перевагою господарів, про що й свідчить великий рахунок у матчі. Ігрова інтрига, на жаль, була відсутня. Уже на 18-й хвилині господарі вели в рахунку 4:0.

Гості ж нічого путящого не продемонстрували та й до штрафного майданчика господарів вони наближалися впродовж усього матчу лише кілька разів.

В'ячеслав СТЕПАНЕНКО.

"Локомотив" (Знам`янка) — СК "Первомайськ" (Первомайськ) — -:+.

"Ікар-МАКБО-94" (Кіровоград) — "Дністер" (Овідіополь) — -:+.

СТАНОВИЩЕ КОМАНД:

	І	В	Н	П	М	О
1. СВХ Даніка	**11**	**9**	**0**	**2**	**19-4**	**27**
2. Дністер	**11**	**8**	**2**	**1**	**26-4**	**26**
3. Гірник	11	5	3	3	11-10	18
4. СК Первомайськ	11	4	3	4	7-10	15
5. Локомотив	11	3	3	5	8-5	12
6. Геркулес	11	4	0	7	4-31	12
7. Ікар-МАКБО-94	12	0	1	11	3-14	1

БОМБАРДИРИ:

	Г(п)	І
1. Володимир Кресс ("Дністер")	5	10
2. Сергій Книгницький ("Дністер")	4	8
3. Олег Костиков ("СВХ Даніка")	4	5
4. Валерій Чміль ("Дністер")	4	10

Грають юні

"АТЕК" ЗБИРАЄ ДРУЗІВ

У святковій програмі до Дня Києва чимало спортивних заходів. Один з них — міжнародний дитячий турнір "Кубок АТЕК-99" — проводиться другий рік поспіль, а отже, набув ознак традиційності.

— У наших змаганнях беруть участь команди з України, Білорусі та Росії, вкомплектовані хлопчиками 1986 року народження, — повідомив кореспондентові "УФ" виконавчий директор дитячого футбольного клубу "АТЕК" **Валентин Олександрович Рогов.** — Турнір проходить під патронатом Київської міської держадміністрації.

ДФК "АТЕК", очолюваний президентом Володимиром Феліксовичем Кравченком, функціонує на базі спорткомплексу "АТЕК", що на вулиці Чистяківській, 20 (поблизу метро "Святошин"). Азам футболу діти навчаються безплатно, тут для них створені по-справжньому сприятливі умови. Тренери охоче і творчо працюють з дітлахами. Нині, до речі, оголошено черговий набір у клуб. Особливо з великим бажанням "атеківці" приймають наймолодших — тих, хто тільки починає цілеспрямовані заняття футболом.

— Минулого року Кубок "АТЕК" розігрували дванадцять команд, — розповідає Валентин Рогов. — Нині їх кількість зросла до шістнадцяти. Це — свідчення незаперечного авторитету змагань. І не дивно, бо всі приїжджі колективи мешкають і харчуються за рахунок організаторів. Погодьтеся, що за нинішніх часів це величезна рідкість.

Отже, з 31 травня по 5 червня на стадіоні, що на вулиці Чистяківській, 20 — матчі міжнародного дитячого турніру. Парад і врочиста церемонія відкриття відбудуться в понеділок о 9.30. Серед учасників — команди з Києва, Мінська, Мурманська й дев'яти областей України. Червень юнь столиці та її ровесники з інших країн ознаменують святом найпопулярнішої гри.

Валерій ВАЛЕРКО.

РАБОЧАЯ ГАЗЕТА
РОБІТНИЧА ГАЗЕТА

Індекси:
«Рабочая газета» — 61008
«Робітнича газета» — 61011

Передплатна ціна:
на 6 місяців — 12 гривень
на 3 місяці — 6 гривень
на 1 місяць — 2 гривні

Актуально

ФУНДАМЕНТ СТАНОВЛЕННЯ ДЮСШ

Із 26-го по 28-ме травня в Києві триває Всеукраїнська науково-практична конференція, організована Міністерством освіти України, Державним комітетом України з фізичної культури та спорту і Федерацією футболу України. За участю державних і регіональних представників фізкультури і спорту, педагогів й інших футбольних фахівців пройде теоретично-практична розробка питання, пов'язаного із впровадженням футбольного уроку в середніх закладах освіти.

У рамках конференції значна увага буде присвячена вже існуючому досвіду проведення футбольних уроків у школах, перспективі розвитку цього напрямку в майбутньому та проблемі вдосконалення фізкультурно-спортивного законодавства.

Нинішня конференція є ще одним етапом здійснення "Цільової комплексної програми розвитку футболу в Україні на 1997-2002 роки". Тож зустріч спеціалістів має закласти міцний фундамент на шляху становлення дитячого футболу, адже де, як не в школах під час футбольних уроків, народжуються талановиті гравці.

Олег ЛЮЛЬКА.

ДРУГЕ РАНДЕВУ

КУБОК УКРАЇНИ. ФІНАЛ. "КАРПАТИ" (ЛЬВІВ) — "ДИНАМО" (КИЇВ). 30 ТРАВНЯ 1999 РОКУ, НЕДІЛЯ. КИЇВ, НСК "ОЛІМПІЙСЬКИЙ". 17.00.

"КАРПАТИ"

Президент клубу — **Ярослав ГРИЦЮК.**
Тренер — **Степан ЮРЧИШИН.**
Капітан команди — **Олександр ЧИЖЕВСЬКИЙ.**

Історія. Найпопулярнішому львівському

Іван Гецько.

клубові — тридцять шість років. Свій перший офіційний матч "Карпати" провели 12 квітня 1963 року. На всесоюзній арені найвищого успіху досягли в кубковому турнірі, виборовши головний приз 1969 року. Двічі поспіль — у чемпіонатах 1976 року — посідали четверте місце в календарних змаганнях. У національних чемпіонатах України найкраще виступили минулого сезону, завоювавши бронзові нагороди. Фіналіст Кубка країни 1993 року.

Кубковий реєстр. У всеукраїнському турнірі львів'яни провели 41 матч і 22 з них — виграли. Ось повний баланс виступів "Карпат" у Кубкові України:

	І	В	Н	П	М
Разом	41	22	6	13	68-47
вдома	20	16	3	1	43-10
на виїзді	21	6	3	12	25-37

Кубкові стрільці: Покладок — 12, Гецько, Паляниця, Плотко — по 5, Е. Валенко, Кардаш — по 4, Маковей, Мизін, Назаров, Різник — по 3, Вовчук, Єфіменко, Колесник, Микитин, Мокрицький, А. Шулятицький — по 2, Бондарчук, Гамалій, Гурка, Гусин, Єзерський, Мазур, Марич, Топчієв, Шумський — по 1.

Шлях до напівфіналу. 6 матчів: +4=0-2, 12-7.

1. 3 листопада 1998 року. Львів. **"Карпати" — "Металург" (Маріуполь) — 2:0** (Назаров, Паляниця).
2. 12 листопада. Маріуполь. **"Металург" — "Карпати" — 3:2** (Паляниця, Гецько).
3. 17 листопада. Полтава. **"Ворскла" — "Карпати" — 2:3** (Гецько — 2, Мизін).
4. 21 листопада. Львів. **"Карпати" — "Ворскла" — 3:0** (Паляниця — 2, Гецько).
5. 28 квітня 1999 року. Львів. **"Карпати" — "Шахтар" — 1:0** (Паляниця).
6. 6 травня. Донецьк. **"Шахтар" — "Карпати" — 2:1** (Мизін).

22 гравці: Євтушок, Гецько (без замін), Стронцицький, Чижевський, Мизін, Назаров, Паляниця — по 6 матчів, Беньо, Толочко, Ковалець, Закотюк — по 5, Єзерський — 4, Микитин — 3, Вовчук, Вільчинський, Луцишин, Шаран — по 2, Береський, Євглевський, Онисько, Семочко, Соума — по 1.

4 стрільці: Паляниця — 5 (3 — з пенальті), Гецько — 4, Мизін — 2, Назаров — 1.

Взаємини з "Динамо". Кубкові шляхи нинішніх фіналістів зійшлися тільки одного разу. Проте — одразу в фіналі! 30 травня 1993 року львів'яни поступилися флагманові українського футболу з рахунком 1:2. Єдиний м'яч на 89-й хвилині забив Ігор Плотко. Склад "Карпат" був таким: Стронцицький, Романишин, Чижевський, Гусин, Мокрицький, Петрик, Кардаш, Леськів, Ю. Шулятицький (Каліщук, 46), Плотко, Стельмах (Мазур, 75).

"ДИНАМО"

Почесний президент — **Григорій СУРКІС.**
Тренер — **Валерій ЛОБАНОВСЬКИЙ.**
Капітан команди — **Олег ЛУЖНИЙ.**

Історія. "Динамо" засноване в жовтні 1927 року, а перший календарний матч у чемпіонаті Союзу провело 24 травня 1936 року. Рекордсмен радянського футболу за кількістю завойованих титулів — тринадцять у календарних і дев'ять у кубкових змаганнях. Семиразовий — з 1993 по 1999 рік — чемпіон України, триразовий кубковий тріумфатор. Особливо вагомих успіхів клуб досяг на міжнародній арені. 1975 та 1986 років динамівці здобували Кубок володарів кубків, тричі — 1977, 1987 та 1999 років — грали в напівфіналі Кубка (Ліги) європейських чемпіонів.

Кубковий реєстр. У всеукраїнському турнірі кияни провели 45 матчів, 33 з яких — виграли. Ось повний баланс виступів "Динамо" в Кубкові України:

	І	В	Н	П	М
Разом	45	33	8	4	106-28
вдома	23	19	3	1	56-11
на виїзді	22	14	5	3	50-17

Кубкові стрільці: Ребров — 16, Шевченко — 13, Леоненко — 10, Шкапенко — 7, Мизін, Топчієв — по 5, Герасименко, Грицина, Косовський, Мінтенко, Михайленко — по 3, Головко, Гусин, Джишкаріані, Зуєнко, Калитвинцев, Коновалов, В.Маковський, Максимов, Хацкевич — по 2, Аненков, Алексаненков, Беженар, Белькевич, Ващук, Венглинський, Волотьок, Єсипов, Каладзе, Ковалець, Козленко, Кормильцев, Лужний, Призетко, Саленко, Цвейба — по 1.

Автогол: Пец ("Металіст") — 1.

Шлях до напівфіналу. 6 матчів: +6=0-0, 19-4.

1. 8 листопада 1998 року. Одеса. **СК "Одеса" — "Динамо" — 2:4** (В.Маковський — 2, Герасименко, Венглинський).
2. 12 листопада. Київ. **"Динамо" — СК "Одеса" — 4:0** (Шевченко — 2, Ребров, Косовський).
3. 16 листопада. Харків. **"Металіст" — "Динамо" — 1:2** (Косовський, Гусин).
4. 20 листопада. Київ. **"Динамо" — "Металіст" — 3:0** (Ребров — 2, Пец — у свої ворота).
5. 28 квітня 1999 року. Олександрія. **"Зірка" (Кіровоград) — "Динамо" — 1:5** (Ребров — 2, Шевченко, Хацкевич — 2).
6. 6 травня. Київ. **"Динамо" — "Зірка" — 1:0** (Кормильцев).

24 гравці: Дмитрулін, Хацкевич (обидва — без

Сергій Ребров.

замін), Ващук, Косовський, Белькевич — по 6 матчів, Шовковський, Головко — по 5, Герасименко, Гусин, Ребров — по 4, Кардаш, Шевченко — по 3, Венглинський, Єзерський, Каладзе, Кирюхін, Лужний, В.Маковський, Михайленко, Яшкін — по 2, Калитвинцев, Кормильцев, Радченко, Серебренников — по 1.

9 стрільців: Ребров — 5, Шевченко — 3, Косовський — 2, В.Маковський — 2 (1 — з пенальті), Хацкевич — 2, Венглинський, Герасименко, Гусин, Кормильцев — по 1.

Автогол: Пец ("Металіст") — 1.

Взаємини з "Карпатами". 30 травня 1993 року суперники вже зустрічалися в кубковому фіналі. Голи Леоненка й Топчієва забезпечили успіх киянам — 2:1. Склад столичної команди був таким: Кутепов, Лужний, Пономаренко, Хруслов (Шаран, 80), Шматоваленко, Ребров (Ковалець, 46), Аненков, Грицина (Шкапенко, 63), Топчієв, Леоненко, Безсмертний.

3 перших уст

Степан ЮРЧИШИН:

"ПОДІБНИЙ ШАНС МОЖЕ БУТИ РАЗ У ЖИТТІ"

Чутки, які із постійною завзятістю фігурували напередодні другоколового старту про небоєздатність та неспроможність "Карпат" добитися високих результатів, виявилися, м'яко кажучи, безпідставними. Незважаючи на всілякі негаразди — як об'єктивного, так і суб'єктивного характеру, команда демонструє цілком пристойну гру в чемпіонаті і вдруге в своїй новітній історії вийшла до фіналу національного Кубка. Про останні новини в таборі "Карпат" кореспондент "УФ" розмовляє з головним тренером львів'ян Степаном Юрчишиним.

— Степане Федоровичу, в останній календарній грі чемпіонату проти тернопільської "Ниви" у "Карпат" виникли проблеми із складом через травми Мизіна, Чижевського та Шарана. Яка вірогідність того, що вищезгадані гравці "основи" все ж таки зможуть вийти на поле "Олімпійського" 30 травня?

— У Мизіна була мікротравма, тому Сергію не вдалося зіграти проти тернополян. Але нині він уже в строю, готовий грати. Це ж стосується й Чижевського, який також зазнав незначного пошкодження в грі з "Нивою", але тепер він готується з основною групою і ми на нього дуже розраховуємо. Що ж до Шарана, то, на превеликий жаль, він навряд чи зможе взяти участь у фінальній грі.

— Те, що гра проходитиме в столиці України проти київської команди, якимось чином вплине на перебіг подій?

— Певною мірою — так, адже "Динамо" буде грати все-таки вдома, при переважній більшості своїх уболівальників. Варто також пам'ятати, що київський клуб — один із найсильніших на континенті. Але в цьому я вбачаю й позитивний чинник: ми просто не маємо права вийти непідготовленими або зіграти невдало чи недбало проти такого іменитого суперника. Якогось психологічного надлому чи упередження серед хлопців також немає: суперника, безумовно, поважаємо. Але те, що будемо боротись до останнього, грати лише на перемогу — однозначно. Ми всі розуміємо, що подібний шанс може випасти всього один раз в житті...

— Як ставитесь до того, щоб проводити подібні матчі на нейтральному полі?

— А чому б і ні? Це було б цілком логічно та закономірно. Чому не провести саме цей поєдинок у тому ж Львові? Як на мене, ажіотаж такого матчу був би не менший.

— Не викликає побоювань той факт, що в півфінальному поєдинку проти "Шахтаря" у ваших підопічних виникли проблеми із реалізацією голевих моментів з гри? Вдавалося забивати тільки після стандартних ситуацій...

— За великим рахунком, суттєвої різниці між тим, з якої позиції чи відстані був забитий м'яч, як на мене, немає. Те, що досить часто не можемо забивати м'яч із вигідного становища — не лише наша хвороба (хоча я подібного аргументу зовсім не відхиляю). Працювати, звичайно ж, є над чим.

— А як щодо ваших, уже фірмових, кутових? Ви спеціально їх граєте?

— На тренуваннях відпрацьовуємо всілякі стандартні ситуації. І кутові, звичайно ж, теж.

— Ваша двораундова перемога над "Шахтарем" — це наслідок боєздатності "Карпат" чи результат тимчасових проблем "Шахтаря"?

— У фінал ми вийшли закономірно (а хіба можна туди дістатися випадково?). І переграли гірників за всіма показниками. Зайвий тому доказ — недавня наша гра в рамках чемпіонату проти все того ж "Шахтаря". Що ж до вирішального матчу, то можу сказати лише одне: фінал складається з одного поєдинку. Так що...

— У будь-якому випадку "Карпати" вже вибороли собі омріяне місце в єврокубках. Не змінились від цього акценти у внутрішньому чемпіонаті?

— Єдине, на що хочу звернути увагу, — "Карпати" в усіх поєдинках будь-якого рівня завжди борються за перемогу і до кінця. Але, на жаль, минулорічний бронзовий фініш нам навряд чи вдасться повторити: "Кривбас" уже, напевно, не впустить "синього птаха" удачі. Але будемо грати — лише гра розсудить і все розставить по своїх місцях.

Розмову вів Олександр ПАНФІЛОВ.

Спроба прогнозу

ЛЬВІВ УПЕВНЕНИЙ У "КАРПАТАХ", РЕШТА УКРАЇНИ СХИЛЯЄТЬСЯ ДО "ДИНАМО"

За традицією, наша газета з допомогою фахівців, журналістів і вболівальників спробувала передбачити підсумок фінального матчу Кубка країни, що пройде на полі Національного спорткомплексу "Олімпійський" в неділю, 30 травня. Прогнозують результат зустрічі "Динамо" — "Карпати" своєрідні збірні симпатиків футболу зі Львова, Києва та решти України (зліва — голи "Карпат").

ЛЬВІВ — 11:0

Габор Вайда, виконавчий директор ФК "Карпати" — 1:0.
Андріан Вареницький, футбольний оглядач — 3:2.
Олександр Живора, працівник ФК "Карпати" — 2:1.
Ростислав Заремба, віце-президент ФК "Львів" — 2:1.
Богдан Карп'як, відповідальний секретар Федерації футболу Львівської області — 0:0, в серії пенальті — "Карпати".
Ярослав Колодницький, студент Львівського торговельно-економічного інституту — 2:1.
Орест Колтуцький (газета "Молода Галичина") — 1:0.
Юрій Назаркевич (прес-служба ФК "Карпати") — 2:1.
Ярослав Пастернак (газета "Високий Замок") — 1:0.
Павло Пилипчук (прес-служба ФК "Карпати") — 3:1.
Олександр Соломонко (викладач Львівського інституту фізкультури) — 1:1, в серії пенальті — "Карпати".

КИЇВ — 3:8

Сергій Бондаренко ("Футбол від УТН") — 1:1, в серії пенальті — "Карпати".
Олександр Борисенко ("Футбол від УТН") — 2:1.
Валентин Головко (Федерація футболу України) — 0:1 у додатковий час.
Дмитро Городецький (Комітет ветеранів ФФУ) — 0:2.
Олександр Гулевський, заслужений тренер України — 0:3.
Євген Лемешко, заслужений тренер України — 1:2.
Руслан Петричка ("Футбол від УТН") — 1:2.
Олексій Соловйов, чемпіон Європи та світу з пауерліфтингу — 1:2.
Микола Цівірко (газета "Вечірній Київ") — 2:1.
Анатолій Чеботарьов (газета "Рабочее слово") — 0:2.
Геннадій Чеховський ("Спортивна газета") — 1:2.

РЕШТА УКРАЇНИ — 1:10

Василь Гнатюк ("Український футбол", Кривий Ріг) — 1:3.
Сергій Іваненко (підприємець, Житомир) — 1:2.
Володимир Качмар (торакальний хірург Луцької обласної лікарні) — 1:0.
Леонід Колтун (головний тренер "Дніпра") — 0:2.
Ігор Кривенко (менеджер ФК "Прикарпаття") — 0:2.
В'ячеслав Кульчицький ("Український футбол", Одеса) — 0:2.
Юрій Ландер (прес-служба ФК "Металіст", Харків) — 1:2.
Олександр Смоляницький (ФК ветеранів "ЗАЛК", Запоріжжя) — 0:3.
Мирослав Ступар (делегат ФФУ, Івано-Франківськ) — 1:2.
Олександр Тютюн (голова Федерації футболу Київської області) — 0:2.
Віктор Юрченко (тренер ФК "Система-Борекс") — 1:3.

15:18 — отаким є передматчевий розклад у прогнозах уболівальників, журналістів і фахівців. А як буде насправді, ми дізнаємося недільного вечора, коли прозвучить останній свисток симферопольського арбітра Василя Мельничука. В одному можна несумніватися — фінал буде безкомпромісним.

ШАНОВНІ ДРУЗІ!

Футбольна громадськість міста, ветерани і діючі гравці, тренери та арбітри, всі, хто причетний до розвитку футболу в Києві, від імені міської федерації звертаються до Вас з пропозицією підтримати на виборах столичного мера кандидатуру віце-президента ФФУ, президента ПФЛ Григорія СУРКІСА.

Очолюваний і відроджений ним клуб "Динамо" є сьогодні флагманом українського футболу, відомим в усьому світі. То чому ж таким подібним досі не стала столиця?

У наших з вами силах подбати про це — благо, така можливість є. Кожен наш голос на підтримку Григорія Суркіса — це крок до того, щоб Київ став справді європейською столицею, містом, кожен громадянин якого відчував би себе зерниною свого народу, котрий прагне відродження й гідного життя.

"Динамо" Григорія Суркіса довело, що це — реальність.

Віримо, і Київ з мером Григорієм Суркісом буде гідний наших найщиріших мрій.

Виконком Київської міської федерації футболу.

Увага! У разі здобуття динамівцями чемпіонського титулу в сьогоднішньому матчі з ЦСКА, що відбудеться о 19.00 на НСК "Олімпійський", на учасників поєдинку та глядачів чекає сюрприз від організаторів.

До речі, матч "Карпати" — "Дніпро" через загальнодержавний траур також перенесено з 26 травня — на 13 червня.

З місця події

ПІСЛЯ ДВОХ КОНТРОЛЬНИХ ПОСТРІЛІВ У ПОВІТРЯ...

... один було випущено в ціль.

Як любили говорити поети, "битва за врожай". І як тут же говорив один сатирик, він не може зрозуміти, що саме таке ця битва, навіщо за цей врожай битися? Адже всім добре відомо, що врожай буде. Ось так сталося і в Кіровограді із стадіоном "Зірка", на якому відбуваються ігри чемпіонату України серед команд вищої ліги. Багато було попереджень. Безліч. Окозамилювання почалося ще 1995 року, коли команда вийшла до вищої ліги. Тоді президент Федерації футболу Віктор Банников приїхав до Кіровограда і побачив те, що, мабуть, може побачити й зараз. У короткій перерві між чемпіонатами футбольний клуб почав реконструкцію стадіону. Була повністю знесена ліва частина центральної аварійної трибуни, під якою легкоатлетичний манеж. Розроблювалися (і неодноразово) проекти: у Ялті, в Кіровограді... Але нічого не робилося, і з божою допомогою вже проведено майже 4 чемпіонати у вищій лізі. Але терпець футбольного керівництва країни урвався...

Рішення прийняте. Керівництво спортивного клубу "Зірка" відреагувало на це миттєво. Вже наступного дня була зібрана прес-конференція, де головний тренер "Зірки" Олександр Олексійович Іщенко та перший віце-президент клубу Володимир Терентійович Тиханський відповідали на запитання журналістів і висловлювали свою точку зору на ці питання.

О.І. Найголовніше, що це не можна назвати подією, адже ми цього чекали. Сьогодні отримали цю звістку від генерального директора ПФЛ Бандурка. Ми обдурювали не тільки федерацію футболу, але й самих себе, говорячи про реконструкцію стадіону, яку обіцяли керівництву ПФЛ і ФФУ, і про те, що вона почалася і що ми щось робили. Ви знаєте, що в нас робиться, а що — ні. Тому бюро ПФЛ прийняло рішення з доволі таки жорстким формулюванням: якщо до початку наступного чемпіонату, який починається, за попередньою інформацією, 12 липня, не закінчиться реконструкція стадіону, хочу проакцентувати — не закінчиться, то команда "Зірка" проводитиме всі ігри на нейтральному полі. Всі! Які наслідки від цього, ви добре знаєте, тому ми з нашим першим віце-президентом Володимиром Терентійовичем Тиханським, готові відповісти на ваші запитання. Те становище, яке ми маємо сьогодні, не піддається ніякій критиці. Адже ми можемо втратити те, що створювалося впродовж року великими зусиллями. І сьогодні можемо прийти до такого становища, звідки я не бачитиму виходу. Ще раз повторюсь, що повідомлення дуже неприємне, але цього потрібно було чекати.

В.Т. Питання щодо стадіону виникло не вчора. Щоб спонукати до діяльності місцеву владу, ми вдавалися до різних спроб, адже в нас було рішення ПФЛ. Так, керівництво міста й області неодноразово заявляло, що розпочалася реконструкція стадіону. Викопаний котлован, коли було рішення про умовну дискваліфікацію стадіону — виконали ще деякі роботи. Усе це було ще до нового року. Ми возили проекти реконструкції, її строки обумовлювали за підписом нашого президента. Взимку на стадіоні лежав сніг, нині вже майже літо, а віз і нині там. Нам, крім гри на кубок з київським "Динамо", дозволили проведення матчів чемпіонату. Але ж приїздять інспектори і потім доповідають, як триває реконструкція: на стадіоні "Зірка" роботи завмерли. У зв`язку з усім цим й ухвалили таке рішення. Я вважаю, що воно справедливе. Але ж як ситуація розгортатиметься далі? Щодо підігріву поля, то тут є і наробки, і конкретні домовленості між областю й містом, а також з київською фірмою: підігрів зроблять за допомогою взаємозаліків. Прогрес тут є. А щодо реконструкції, то тут лише різні заяви обласних структур. Є заяви і керівництва області, що стадіон буде розподілений на кілька частин і кожна буде закріплена за різними організаціями, і потім розпочнуть реконструкцію. Але конкретних дій катма. Все впирається в брак коштів. Гроші , може, пізніше будуть, але нікому буде грати на цьому полі у вищій лізі.

Ви можете уявити, щоб наша команда грала за межами обласного центру? Є приклад в Олександрії, коли нас там ніхто не чекав і ми там нікому не були потрібні. Кіровоградські любителі футболу чекають свій стадіон. Отже, звертатимемося до губернатора області і до інших структур. Ми змушені говорити про це на повний голос, щоб усі почули. Нам дали лише два місяця для завершення реконструкції, але вона фактично й не почалася.

О.І. Я би хотів доповнити Володимира Терентійовича: ніякого упередження до Кіровограда немає. Але чому ухвалене таке рішення? Воно стосується не лише Кіровограда. Нині є дві команди— "Карпати" (Львів) та "Кривбас" (Кривий Ріг), які братимуть участь у єврокубках. Але ці міста не можуть прийняти в себе команди, що гратимуть у євротурнірах. Тобто, вболівальник не матиме можливості дивитися матчі за участю своїх команд у єврокубках. Ви уявляєте, який це скандал! І для міст, і для футбольного господарства країни, в тому числі для ПФЛ і ФФУ. "Карпати" дали на заявку для проведення матчів Київ і Варшаву! Про що тоді взагалі можна говорити, якщо дається закордонне місто. Тому й вирішено реконструювати стадіони у Львові та Кривому Розі, а ми потрапили "під роздачу". Коли тільки починала свій шлях, тоді ще "Зірка-НІБАС", на її презентації Віктор Банников сказав, що таке враження, ніби стадіон досі не відремонтований після бомбардування німцями 1944 року. Як можна запрошувати гравця й казати, що за кіровоградську "Зірку" він гратиме в Олександрії? Адже футбол для вболівальників. А як може позначитися на гравцях 30 ігор на виїзді? Для кого ж тоді грати? Стадіон, заміська футбольна база, автобус, екіпірування не змінилися. Все на нулі чи й нижче. Про яку вищу лігу можна говорити? Я вже якось казав, що за умовами ми — середня команда другої ліги. І можу підтвердити ці слова. Ну хіба можна повірити, що до Києва ми добираємося автобусом вісім годин на гру з "Динамо". Шкода попередніх здобутків. Для кого ж ми тоді їх закладали. Для Олександрії? Не хочемо грати в Олександрії!

— Так від кого конкретно залежить вирішення питання з реконструкцією стадіону?

В. Т. Від керівника області та мера міста, від їхньої згоди та бажання знайти конкретні шляхи взаємодії. Лише від цих людей, адже комерційні структури нас мало підтримують.

— Чи не зміниться стан футболістів "Зірки" після цього рішення бюро ПФЛ?

О. І. Я частково відповів на ваше запитання. Але ж ви всі знаєте, що таке 12-й гравець. Це — наш вболівальник. А якщо його немає, то втрачається початковий сенс нашої роботи. Адже поки що аналогів в історії з такої проблеми немає. Я розумію ПФЛ. Якщо ми не можемо провести єврокубки в своїй країні, то потрібно наводити порядок у своєму господарстві. Інакше треба йти в другу лігу, в любительський футбол. І створювати там щось собі. Але уявляєте, що таке потім створити команду? Я, як головний тренер цієї команди, не відаю. Це рішення може відмінити хіба що президент ФФУ, все інше може вирішити хіба що керівник області на найвищому рівні. Але я вважаю, що шансів для цього немає. Сьогодні той стимул, коли команда виходить і б'ється перед своїм вболівальником, буде забраний.

— Чи є проблеми щодо фінансування команди?

О. І. У нас сьогодні майже стовідсоткове невиконання зобов'язань по контрактах — і по заробітній платі, і по преміальних. Але це питання не лише нашої команди, але й багатьох інших, в тому числі й вищої ліги. Але це залежить не тільки від нашого президента, хотілося б активнішої участі й обласних структур, адже ми представляємо у вищій лізі і Кіровоградську область. Сьогодні такої допомоги бракує.

— Яка реакція президента клубу на рішення бюро ПФЛ?

В. Т. Я сьогодні доповідав Олександру Васильовичу Нікуліну, що нас до 12 липня зобов'язали закінчити реконструкцію. Хоч він сам розуміє, що це майже неможливо, адже нам потрібно відбудувати стадіон фактично заново. Треба виходити й робити, щоб ті ж інспектори матчів бачили, що в нас роботи йдуть повним ходом.

— А чи можливо зробити так, як у Раменському в Росії, коли стадіон був побудований за три місяці?

О. І. У вашому запитанні вже звучить відповідь. Наш народ такий, що коли захоче, то гори зверне. Але нині, про яку реконструкцію за три місяці говоримо? Простого не зробимо — не відпорядкуємо місця на гостьовій трибуні для керівництва.

А та передігрова підготовка в готелі "Україна"? Це ж пародія. Футболіст має бути ізольований від зовнішнього світу на період підготовки до гри.

Ми ж перебуваємо в центрі міста. Футболісти йдуть на сніданок, на обід, на вечерю, контактують, втрачають концентрацію. Не бажані контакти з командами-суперниками. Я не перший рік про це говорю. Хто їздив з нами автобусом, той знає, як це в диму їхати до Києва 300 кілометрів... Літаком також не налітаєшся, адже на все це немає фінансів.

Повторюся: не бачу виходу з ситуації, яка склалася. Тому потрібно звертатися до громадськості. Я ж офіційно як головний тренер заявляю: не хочу їхати в Олександрію.

— Чи не змінилося щось у зв'язку зі створенням корпорації "Спортивний клуб "Зірка" і чи не бачите виходу з цієї ситуації у створенні фонду підтримки команди?

В. Т. Корпорація створена, її заснували двоє комунальних підприємств, планується залучення туди ще кількох обласних та міських структур. Але це нічого не змінить, адже ви знаєте можливості нашої області. А щодо фонду... Фондів є багато, а щоб бідні допомагали бідним, то я в цьому сенсу не бачу.

Учимося заробляти гроші, вже є конкретна програма створення господарської структури, яка б сама на себе заробляла гроші. Але це теж справа часу. Чекаємо конкретну допомогу від тих людей, які дали згоду на існування даної команди. Саме зараз потрібно підтримати, а далі самі якось випливатимемо. Головне — не дати нам впасти зараз.

Андрій ПЕРЕВОЗНИК.

Післямова

ІСТИНА В ЛЮБОВІ, або ЗАВДЯКИ ЧОМУ КОМАНДА ВЕТЕРАНІВ ПРИВЕЗЛА ЄВРОПЕЙСЬКЕ "ЗОЛОТО" З БЛАКИТНОГО УЗБЕРЕЖЖЯ

Таке враження, що Франція втомилася від футболу.

У це важко повірити, але на великому турнірі ветеранів, що проходив у Антибі, я помітив лише одне хлоп'я — з багатьох сотень! — у вельми популярній минулого літа "зиданівській" футболці з культовою "десяткою" на спині. А в супермаркетах і численних бутиках Антиба, Канн, Монако й Ніцци не залишилося й сліду від сувенірів, що супроводжували Мундіаль-98. Зрідка надибуєш на відеокасети із записами матчів переможного для Франції світового чемпіонату — ось і все, що навертає знову в ті хвилюючі й захоплюючі дні футбольної фієсти.

Правда, в одному з будинків, розташованому неподалік яскравого квіткового базару на набережній Ніцци, на найвиднішому місці красується кольоровий плакат із зображенням Біксанта Лізаразю. Мсьє Мішель, схоже, найпалкіший уболівальник у окрузі, а тому охоче спілкується з українським журналістом, пояснюючи підвищені симпатії до лівого оборонця "трикольорових" достатньо просто, щоб обмежитися в розпитуванні: "Він — справжній француз: умілий, працелюбний і наполегливий".

Надалі відповідати, здебільшого, доводиться мені. Про Шевченка, якому французькі видання, скупі зазвичай на похвалу чужинцям (окрім, звісно, італійців, до котрих на Рів'єрі особливе ставлення) присвячують відносно багато місця, моєму співрозмовникові відомо принаймні не менше, ніж київським журналістам. А ось про Каладзе й Шовковського, також неабияк популярних тут, інформації менше, тож і запитань у експансивного мсьє Мішеля дуже багато.

А втім, його буквально шокує розповідь про те, як добиралися на неофіційний чемпіонат континенту наші футболісти-ветерани. Автобусом через пів-Європи — близько трьох тисяч кілометрів важкої, майже тридобової дороги!..

Ну, ніяк не зрозуміти французові, що Петро Чилібі з товаришами ще й вельми вдячні директорові одеського порту "Південний" Володимирові Григоровичу Іванову за те, що виділив їм той автобус-стайєр. І що вчинок директора, за великим рахунком, можна класифікувати як подвиг, адже спроможні на нього тільки люди, безмежно закохані у футбол...

І тільки завдяки їм — Євгенові Лемешку, Дмитрові Городецькому, вже згадуваному Іванову, президентові ветеранського клубу "Дніпро" Миколі Дзозу, луцькому меценатові й футболістові Анатолію Войнаровському — виступ української збірної в Антибі, а відтак і її європейський тріумф стали реальністю.

Оргкомітет поїздки, на превеликий жаль, базувався не в коридорах спортової влади, а в скромній квартирі відповідального секретаря Комітету ветеранів Дмитра Борисовича Городецького. Його дружина Лариса Миколаївна — істинна берегиня ветеранського руху — виконувала роль зв'язкової: чатувати майже цілодобово біля телефонного апарату стало для неї звичною справою. А пан Дмитро, налагодивши дружні стосунки з організаторами антибського турніру, очолюваними Андре Мазе, шукав (і таки знайшов!) взаєморозуміння в Посольстві Франції в Україні.

Усе владналося, либонь, у рекордно стислі строки: за день з лишком виїзні документи були оформлені, а французи — подейкують, не в останню чергу завдяки особистому проханню мера Антиба — забезпечили українській делегації винятково теплий прийом і пільговий режим перебування на Рів'єрі.

А їздити туди треба неодмінно.

По-перше, престиж Батьківщини. Футболісти дбають про нього не гірше, ніж тисячі дипломатів, зобов'язаних піклуватися про це за своїм службовим обов'язком. І Гімн України, що звучить на честь їхнього тріумфу, популяризує нашу молоду державу так, як мали б це робити, але поки що не роблять з відомих причин економіка та наука.

По-друге, люди. По п'ятнадцять-двадцять років чесно служили спортові високих досягнень члени національної команди ветеранів, однак побувати в Монако чи на Блакитному узбережжі Середземного моря більшості з них вдалося тільки зараз. А турнір у Антибі традиційно організовують так, аби співпав він з великими культурно-спортивними заходами, що проводяться на Французькій Рів'єрі. Тож українці здійснили захоплюючі екскурсії в Канни, де були глядачами 52-го міжнародного кінофестивалю, та в Монте-Карло, де побували на змаганнях "Формули-1" і в широко відомих усьому світові музеях — Наполеона, роду Гримальді, Океанографічному.

По-третє, власне турнір. Авторитет його достоту високий і, за словами фахівців, через рік-два він обов'язково набуде статусу офіційного чемпіонату Європи, а може, й світу серед ветеранів. Опановувати гру, призвичаюватися до тамтешніх умов конче потрібно. Ось тільки державі пора сприймати це як годиться, бо святу справу роблять спортовці-ветерани. Тож і виїзд обставляти треба по-державному: з відповідним транспортом, з належним епікіруванням, з організацією, що не схожа на аврально-аматорську, нарешті, з винагородою для чемпіонів Європи...

Либонь, слушно висловлюється з цього приводу 54-річний одеський футболіст і президент клубу "Ришельє" (за сумісництвом, як жартують Ігор Бєланов і Петро Чилібі — голова Жовтневої райдержадміністрації) Ігор Рєзник: треба створити повноцінну й повноправну Асоціацію ветеранського футболу і довірити керівництво нею — в масштабах країни і в регіонах — державним людям. Тільки за цієї умови ветеранський рух матиме справжній розвій.

... А поки спадають на пам'ять яскраві дні французької фієсти і дружний, воістину чемпіонський колектив українців. Наш тлумач Валерій Шек, який у перервах між матчами інтенсивно "підганяв" свою ще не зовсім досконалу французьку. Живий талісман команди — 12-річний вихованець "кривбасівської" школи Стасик Шек, що зачарував господарів віртуозною технікою володіння м'ячем. Луцький хірург Володимир Качмар, який підтримав реноме української медицини на дружній вечері в місцевій опері, коли одному з гостей стало зле. Незабутнє святкування поблизу Венеції 49-річчя запоріжця Олександра Смоляницького. І, звичайно, хвилююча зустріч у Судовій Вишні, що на Львівщині, де Юрій Турчин і гостинний колектив кафе "Міраж" найпершими привітали чемпіонів Європи на рідній землі...

Ми перемогли, бо були Командою, яку ще довго згадуватимемо з особливою теплотою. Ось істина, привезена з Франції.

Валерій ВАЛЕРКО.
(Спец. кор. "Українського футболу").

Антиб — Київ.

Чемпіонат ветеранів

БОРОДЯНКА ОБІГРУЄ ЖИТОМИР І ВИГРАЄ ПЕРШЕ КОЛО

Одним з найсильніших за складом учасників, а отже, одним із найцікавіших є мінітурнір у сьомій групі, де виступають прекрасно вкомплектовані команди "Євробіс" (Київ), "Полісся" (Житомир), "Система-Борекс" (Бородянка) та четвертий призер минулорічного сезону — бориспільський "Авіатор". Фахівці передбачали, що його фаворитами будуть столичні та житомирські футболісти. Та дещо несподівано першими на промжний фініш прийшли бородянці, котрі здобули перемогу в Житомирі. За свідченням відповідального секретаря Комітету ветеранів ФФУ Дмитра Городецького, матч видався на славу, а суперники були гідними один одного. Перший тайм краще провели гості. Вони й повели в рахунку після влучного удару Анатолія Бузника. Після перерви ініціативою заволоділи житомиряни. Правда, "Система-Борекс" оборонялася достатньо впевнено, в чому головна заслуга ліберо Миколи Пелипенка та голкіпера Івана Фельде. Тільки за тринадцять хвилин до фінального свистка "Полісся" сквитало гол. Але переможну крапку, вже під завісу поєдинку, поставили все-таки бородянці — 2:1 після "пострілу" Віктора Шумиліна.

"Євробіс" обіграв "Авіатор" з рахунком 3:1, і турнірна таблиця в сьомій групі набула такого вигляду:

	В	Н	П	М	О
1. "Система-Борекс"	2	1	0	5-1	7
2. "Євробіс"	1	2	0	3-1	5
3. "Полісся"	1	1	1	5-3	4
4. "Авіатор"	0	0	3	2-10	0

Матчі в інших групах завершилися так:

Перша. Чернівці — Ужгород — 2:0. Турнірне становище: Івано-Франківськ — 3 очка, м'ячі — 6:4, Чернівці — 3 (3:4), Ужгород — 3 (3:4).

Друга. Червоноград — Сарни — 1:0. Турнірне становище: Луцьк — 3 очка (2:0), Червоноград — 3 (1:0), Сарни — 0 (0:3).

Третя. Полтава — "Полтавщина" — 1:0. Турнірне становище: Полтава — 6 очок (8:2), "Полтавщина" — 3 (4:3), Конотоп — 0 (4:11).

Четверта. Новомосковськ — "Локомотив" (Дніпропетровськ) — 3:2. Турнірне становище: Запоріжжя — 3 очка (8:1), "Дніпро" — 3 (4:0), Новомосковськ — 3 (4:14), "Локомотив" — 0 (2:3).

П'ята. Новоукраїнка — Кривий Ріг — 1:7, Первомайськ — Олександрія — 0:2. Турнірне становище: Кривий Ріг — 6 очок (11:1), Олександрія — 6 (6:5), Первомайськ — 3 (5:2), Новоукраїнка — 0 (2:16).

Шоста. Миколаїв — Херсон — 2:1. Турнірне становище: Овідіополь — 4 очка (4:0), Одеса — 3 (6:1), Миколаїв — 3 (3:11), Херсон — 1 (1:2).

Восьма "А". Донецьк — Маріуполь — 4:4 (з-поміж гірників по двічі відзначилися Варнавський і Шафоростов). Турнірне становище: Маріуполь — 4 очка (8:4), Донецьк — 4 (8:5), Костянтинівка — 0 (1:8).

Восьма "Б". Єнакієве-Слов`янськ — 0:1. Турнірне становище: Слов`янськ — 6 очок (3:0), Єнакієве — 3 (2:2), Дружківка — 0 (1:4).

Зустрічі четвертого туру пройдуть 29 та 30 травня. У суботу змагатимуться: Бориспіль — Бородянка, Луцьк — Сарни, Полтава — Конотоп, Новомосковськ — "Дніпро", Олександрія — Кривий Ріг, Новоукраїнка — Первомайськ. А наступного дня силами поміряються: Херсон — Одеса, Житомир — "Євробіс", Донецьк — Костянтинівка, Дружківка — Слов`янськ, Запоріжжя — "Локомотив".

Лист до редакції

"ВОРСКЛА" — ОДНА

У газеті "Український футбол" з'явилася інформація про те, що в чемпіонаті країни серед ветеранів виступає полтавська "Ворскла".

Доводимо до Вашого відома, а також інформуємо всіх уболівальників, що ця команда не має ніякого відношення до офіційно зареєстрованого футбольного клубу "Ворскла". Представники згаданого в "УФ" ветеранського колективу не зверталися до нас з проханням про використання назви і згоди на це їм ніхто не давав, отже, дії ці є незаконними.

Більше того, деякі гравці команди ветеранів не тільки ніколи не виступали за полтавську "Ворсклу", а й не мешкали в Полтаві взагалі (харків`янин Дудка, Шуршин із Краснопілля, Самара з Кременчука та інші).

Відомо, що в обласній федерації футболу, куди ветерани звернулися з проханням зареєструвати команду, їм відмовили й порадили узгодити назву колективу з керівництвом ФК "Ворскла". Натомість Федерація футболу країни з невідомих причин пішла на поступки й заявила ветеранську дружину саме з такою назвою.

Ми уповноважені заявити, що це рішення незаконне й вимагаємо його скасувати. Існування в Полтаві ще однієї команди з назвою "Ворскла" негативно позначається на іміджі ФК "Ворскла". Сподіваємося на ваше розуміння та підтримку.

З повагою,
прес-служба ФК "Ворскла".

Ексклюзив

Олександр ГОЛОВКО:

"НЕ ПОЩАСТИЛО З "ЛІВЕРПУЛЕМ" — ХАЙ ЇМ БУДЕ ГІРШЕ"

1 липня 1972 року в херсонській сім'ї робітників сталася визначна подія — народився син, якого назвали Сашком. Коли хлопець підріс, його, як і багатьох хлопчаків, зачарувала гра, величне ймення якої — ФУТБОЛ. І Сашко з ранку до ночі ганяв у дворі з друзями м'яча, сповна віддаючись улюбленій грі.

"Колись ти станеш відомим футболістом", — либонь, казали його однолітки, але Сашко не думав про лаври, йому просто подобалося грати. Грати й перемагати...

Минули роки. Позаду залишилися дитячі вуличні баталії, але час не згасив його любові до футболу. І з провінційного хлопчика з дворової команди він перетворився на стрижневого футболіста київського "Динамо", без якого навряд чи можна уявити нинішній склад столичного клубу. Слава й визнання — зовнішня сторона медалі, а що ж залишилося на зворотньому боці? У чому запорука успіху? Чим треба пожертвувати, аби стати класним футболістом? У кожного гравця особистий "рецепт". А сьогодні свій читачам "УФ" пропонує один з улюбленців київських (і не тільки) уболівальників Олександр Головко.

ЗМІЦНЮВАВ ХАРАКТЕР В АМАТОРСЬКІЙ КОМАНДІ

— Олександре, а чи не було твоє захоплення футболом звичайнісінькою даниною дитячій моді?

— Звичайно ж — ні. Тільки-но вперше доторкнувся до м'яча, відразу зрозумів: футбол стане домінантою в моєму житті. Пройшов усі етапи становлення: двір, ДЮСШ, чемпіонати міста, області, а після десятого класу за протекцією відомого в минулому футболіста Юрія Бондаренка поїхав на оглядини в симферопольську "Таврію", де головним тренером був Анатолій Заяєв.

— Про це ми поговоримо пізніше. Нумо детальніше зупинимося на спортивній школі.

— До неї я потрапив, коли навчався в другому класі середньої школи. Першим тренером був Євген Кузовенко, з яким підтримую зв'язок досі. Саме в херсонській спортивній школі зайняв місце останнього оборонця, тобто те амплуа, в якому нині мене всі звикли бачити. Згодом разом з однолітками грав у чемпіонаті області.

— Але ж перехідний етап від дитячого до дорослого футболу стався в одній з аматорських команд.

— Так. Після виступу з командою ровесників, мене було запрошено до місцевого друголігового "Кристалу". З ним я пройшов збори, але з якихось причин команді не підійшов. Утім, незабаром на обрії з`явилася аматорська команда з Новомиколаївки, що також грала на обласному чемпіонаті. І за рік, що я виступав за цей колектив, неабияк зміцнив характер, набув певного досвіду, граючи поряд з людьми набагато старшими за мене. Саме в цій команді завершував ігрову кар`єру Юра Бондаренко, який мав досвід виступу в вищій лізі. Либонь, він помітив у мене певні задатки, якщо згодом рекомендував Заяєву. Для мене то був непоганий шанс заявити про себе на вищому рівні, і нерозумно було б мені тоді ним не скористатися.

— Олександре, а як батьки відреагували на твій життєвий вибір? Адже інколи, певно, що й шкільні заняття "профутболював".

— Школу я ніколи не "профутболював", адже непогано навчався. Батьки прагнули, щоб я пристойно закінчив школу, склав іспити в інститут і утвердився як особистість у житті. Тато був не проти моїх занять футболом, мама спочатку не розуміла, думала, що спорт заважатиме навчанню. Втім, я її розумів, якби не склалося з футболом, час би на навчання був би згаяний. Батьки хотіли, щоб я став особистістю, а вже як це зробити, довірили вирішувати мені, і я вважаю, що виправдав їхні сподівання.

— А який предмет у школі був найулюбленішим?

— Кожний урок по-своєму був для мене цікавим, з них я намагався взяти якомога більше корисного для себе. Зокрема, подобалася фізика, математика. Втім, як і в кожного хлопця, на першому місці була фізкультура.

У ЄВРОКУБКАХ "ТАВРІЇ" НЕ ВИСТАЧИЛО ДОСВІДУ

— Якою була реакція, коли дізнався, що тебе запрошують на оглядини до симферопольської "Таврії"?

— Спочатку навіть не йняв віри, що отримав пропозицію від самого Заяєва. Далі Херсона я взагалі мало куди їздив, а тут належало їхати до Криму. Зізнаюсь, дещо боязко було. Адже їхав сам у не відоме поки що мені місто. Приїхав до Симферополя, відшукав місцевий стадіон і тільки-но вперше вийшов на тренування, як одразу весь мій "мандраж" минув. Відчув, що саме тут я досягну певних висот.

— І вони не забарилися, адже наступного року "Таврія" стала першим переможцем національного чемпіонату.

— Розпався Союз, а з ним і союзний чемпіонат. Стартувала українська першість, Заяєв переконав нас, що сьогодні як такого фаворита не існує і золоті нагороди національного чемпіонату не є для нас недосяжною мрією. Того сезону всі гравці "Таврії" прагнули лише перемоги. Анатолію Миколайовичу вдалося зібрати колектив, про який кажуть: "Сплав досвіду та молодості", і того сезону ми "вистрелили". Втім, звичайно, не обійшлося і без допомоги Фортуни. Завше згадую той сезон. Колектив підібрався в нас інтернаціональний, в якому панували злагода та взаєморозуміння.

— Тобто, завдяки всім цим факторам ви й стали чемпіонами?

— Думаю, що так. Не можу сказати, що посіли перше місце завдяки якомусь одному фактору — кращій фізичній або тактичній підготовці. Саме сума вищезгаданих компонентів і певна частка фарту в деяких матчах вирішила долю золотих нагород на нашу користь.

— "Золото" — здобуте. І попереду в "Таврії" виступ у розиграші Кубка чемпіонів.

— Чимало сил було витрачено в боротьбі за перше місце в національному чемпіонаті, то ж коли "Таврії" належало виступати в єврокубку, як такого високого завдання поставлено не було. "Чим далі пройдемо, тим краще", — думали ми. На той час я вважав — ми робимо все правильно, це вже нині можу назвати всі нюанси, які завадили "Таврії" пройти в розиграші престижного трофею далі. Але тоді симферопольці вперше зіткнулися з євротурніром, а там потрібно було мати досвід. Цього ж компоненту "Таврії", звісно, бракувало.

Тому ні для кого не стало несподіванкою, що ми "зійшли з дистанції" вже на другому етапі, поступившись швейцарському "Сьону".

— На першому етапі "Таврія" перемогла ірландський "Шелбурн". Що запам'яталося найбільше в тих матчах?

— Це була добротна гра двох непоганих команд. Боротьба за м'яч точилася майже на кожному клаптику футбольного поля. Перший матч ми проводили на виїзді. Нам, якщо відверто, пощастило, ми там перемогли — 1:0. У Симферополі гра була дещо важча. Ірландці не хотіли поступатися маловідомій команді з України, жадали довести, що поразка вдома не більше, ніж прикра випадковість. Але ми продемонстрували непоступливий характер, і нагородою за це стала наша перемога — 2:1. Безумовно, це був справжній перший успіх на міжнародній арені.

— Але вже наступного туру смак тріумфу замінила гіркота поразки.

—"Сьон" — іменита команда, рівнем значно вища за "Шелбурн". Ми виїжджали до Швейцарії з побоюванням. Та й рефері в тому матчі припустився кількох помилок, які, звісно, були не на нашу користь. І сума цих факторів вплинула на кінцевий результат. Прикро, але що поробиш. Досвід — велика штука...

— Повернімося до національного чемпіонату. Чому вже наступного сезону "Таврія" навіть не втручалася в боротьбу за нагороди першості?

— Подібне могло трапитися не лише із симферопольською командою. Адже в нас будь-яка команда, окрім "Динамо" та "Шахтаря", "вистрілює" лише на рік-два, а потім знову "залягає". Багато пояснень можна дати з цього приводу. Але головні причини — матеріальна база та постановка нормального тренувального процесу. Попри це — "Таврія" демонструвала непогану гру, але ж без належної фінансової підтримки далеко не заїдеш. Загалом у симферопольському клубі грав ще до 1995 року, а незабаром, після того як я "засвітився" у складі збірної України, мене запросили до флагмана українського футболу — київського "Динамо".

ШЛЯХ ДО "ДИНАМО" ПРОЛІГ ЧЕРЕЗ ЗБІРНУ

— Хотілося б детально про це дізнатися...

— 1995 року Анатолій Коньков, тодішній наставник національної збірної, запросив мене в команду на гру з Естонією, в цьому матчі ми перемогли — 1:0. З аналогічним рахунком здолали й хорватську збірну. А після цієї гри до мене підійшов Григорій Суркіс з пропозицією виступати за київське "Динамо". Також Григорій Михайлович натякнув, що сам Йожеф Сабо не проти бачити мене в таборі столичного клубу. Якщо мова зайшла про Григорія Суркіса, то тут слід зазначити, що він, дійсно, Людина з великої літери. Знає, що потрібно зробити для благоустрою міста. Гасла на стадіоні на його підтримку — не пустопорожні. І його добрі справи є підтвердженням цього.

— Як сприйняв нове запрошення?

— Звичайно, було дуже приємно, адже виступати в "Динамо" — мрія будь-якого футболіста. Рішення їхати до Києва прийняв без вагань, бачив, що в столиці нині збирається хороша команда й сподівався, що зайвим там не буду. Хоча знав, що в той же час закріпитися в "Динамо" буде важко. Втім, якби не вірив у власні сили, то навряд чи погодився на подорож до Києва.

— А як прийняв новий колектив?

— У "Динамо" новачків завше приймають добре, і це вже стало традицією столичного клубу. Головним критерієм є ставлення людини до роботи та її професійні якості.

— Олександре, як тобі вдалося прийти в "Динамо" й одразу зайняти місце в "основі"?

— Не знаю. Можливо, на цьому місці тренер бачив саме мене. Адже коли запрошували до команди, реально знали й оцінювали мої можливості. І я вважаю, що не "підкачав".

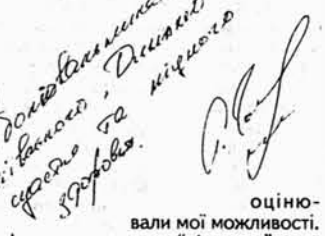

— Ігровий стиль "Динамо" набагато відрізняється од ігрового стилю "Таврії". Не відчував дискомфорту з цього приводу?

— Ні. Адже завдання залишилися ті ж, лише на вищому рівні. Хіба що з'явилося більше відповідальності.

МІЙ ГОЛ СИМЕНУ — ІМПРОВІЗАЦІЯ

— Що запам'яталося найбільше після цьогорічного розиграшу Ліги чемпіонів?

— Та велика робота, яку було проведено тренерами з кожним футболістом окремо. Усі люди, які хоча б якось причетні до "Динамо", намагалися зробити все можливе, аби ми сконцентрувалися лише на грі. Адже всі прекрасно розуміємо, що виграші "Динамо" — це не лише визнання України, а й яскравий промінчик посеред сірої буденщини. Що ж безпосередньо стосується ходу Ліги чемпіонів, то нам взагалі поталанило, що ми туди потрапили. Адже пам`ятаємо наші матчі кваліфікаційного етапу з празькою "Спартою". Важко сказати: гол, забитий нами наприкінці матчу, — звичайнісінький збіг обставин чи нагорода за нашу важку працю. Узагалі за сплеском емоцій ця гра особисто для мене виділяється серед інших. Безпосередньо вже в самій Лізі чемпіонів ми стартували також не зовсім вдало. І знову остання хвилина в матчі з "Арсеналом" на "Уемблі" дарує нам надію на подальшу боротьбу. Ми зробили все від нас залежне й вийшли до чвертьфіналу, не без труднощів здолали "Реал". У матчах з "Байєрном" викладалися на всі сто відсотків, звичайно, могли бути в фіналі, але цього разу нам не пощастило. Хоча всі футболісти прагнули зіграти на "Ноу Камп" у Барселоні.

— А який матч Ліги чемпіонів запам'ятався найбільше? Либонь, домашня гра з "Арсеналом", коли тобі пощастило відзначитися?

— Особисто для мене кожний матч цікавий по-своєму. У кожному з них я можу виокремити якийсь епізод. Можу назвати поєдинки, які мені не вельми приємно згадувати. По-перше, це стартова гра на виїзді з грецьким "Панатінаїкосом". Хоча перший тайм ми начебто відіграли непогано. Але матч взагалі, атмосфера навколо нього — не дуже сподобалися. І, звичайно, зовсім не хочеться згадувати півфінальний поєдинок з "Байєрном". До вподоби мені двобій в Англії з "Арсеналом", це, безумовно, була одна з найкращих ігор. Саме тоді продемонстрували всьому світові переваги сучасного командного футболу.

— Та все ж зупинімося на м'ячі, який ти провів у ворота Симена. Це була імпровізація чи награна на тренуваннях комбінація?

— Ні, це не комбінація. Просто оборонець повинен добре грати головою. То чому ж ці навички не використати в штрафному майданчику суперника, коли можна поборотися за м'яч і логічно завершити атаку? Я опинився в потрібний час у потрібному місці, підставив голову — і м'яч сам залетів до сітки воріт "Арсеналу". А на тренуванні я особливо цю "точку" не граю.

— Олександре, футбольний матч для тебе це зарані сплановане дійство чи все ж таки імпровізація?

— Загалом для мене це механізм. Як я досягатиму кінцевого результату, залежить лише від мене. Я повинен мати певну "планку", яку визначив для себе сам. І те, що я намітив у матчі, обов`язково повинен виконати. А якщо ти зробиш щось "незаплановане", корисне для команди — дуже добре. Саме за це "позапланове" й цінують кожного футболіста.

— Багато хто вважає, що в матчах з "Реалом" "Динамо" пощастило. А що думаєш ти?

— Можливо, ці "хтось" і мають слушність, твердячи, що перемогли "королівський клуб" не без допомоги Фортуни. Але, може, пощастило нам лише тому, що ми більше жадали перемоги? Ми провели хороші міжсезонні збори, готуючись до цього нелегкого поєдинку. Ми жили ним, обом матчам віддалися сповна. Ще раз хочу підкреслити: перемогти хотіли більше — тому й перемогли.

— Емоційно швидко відновився після цієї перемоги?

— Так. За два роки нас привчили швидко відновлюватись після перемог та поразок. Як каже нам тренер: "Воля емоціям — доба. Це — максимум".

— Якою була твоя реакція, коли дізнався, що в півфіналі "Динамо" гратиме з "Байєрном"?

— Багато було думок з цього приводу. Але особисто для мене не було великої різниці, з ким належить грати в півфіналі.

— А чому все ж таки поступилися німцям? Адже перемога була майже "в кишені". Невже бажання перемогти було замало?

— ...Якщо дозволиш, я не відповідатиму, адже в душі ще є біль.

— Тоді зовсім недоречним виглядатиме наступне запитання. Я саме про твоє протиборство з Янкером. Важко було втримати цей "танк"?

— Якщо він забив, значить все-таки важко, і в деяких моментах він мене переграв. Утім, це футбол, а в ньому може трапитися що завгодно.

НА МУНДІАЛІ ВБОЛІВАВ ЗА ФРАНЦУЗІВ

— Олександре, коли тебе вперше закликали під прапори національної збірної?

— Саме на матч із збірною Естонії 1995 року. Запросив Анатолій Коньков. Він порадився з наставником симферопольців Валерієм Шаличевим і незабаром викликав мене на збір. Дебют, як я вже казав, був вдалим, ми перемогли — 1:0.

— Перші твої враження, коли потрапив до табору збірної?

— Звичайно, було цікаво. Адже це була збірна — більш високий рівень і тому відповідно й вимагати від себе потрібно значно більше. Потрібно було добре виконувати свою роботу, щоб у вічі не кидалися певні помилки, які ти іноді припускаєшся на полі. Так склалося, що я відпрацював бездоганно, на належному рівні, й був включений в склад збірної. А далі перебування в збірній залежало від тебе. Ти повинен був розуміти, в що й де ти граєш. Я це зрозумів.

— Ти, з того часу, незмінний гравець "основи". Були матчі, які, завше, приємно згадувати?

— Якщо з емоційної точки зору — відбірковий матч ЧМ-98 зі збірною Португалії, коли ми перемогли знову ж 1:0. Неможливо описати емоційний стан після фінального свистка. Гра була рівною, але пощастило нам.

Якщо ж з ігрової — домашній матч з німцями, який, як відомо, завершився внічию — 0:0.

— Мова зайшла про емоційний стан... Яким він був у тебе після матчів плей-офф з хорватами?

— Гіркий спогад залишила перша гра, коли ми в Хорватії поступилися — 0:2. Тоді, через різні причини, ми грали не в той футбол, у який звикли. Звідси й провали в обороні, звідси й поразка. Важко було також і в психологічному плані.

У матчі-відповіді ми налаштовувалися на перемогу. І ніхто не скаже, що було б, якби норвезький рефері зарахував той гол. Нас морально зламав той момент. І після гри ще довго не знаходив собі місця. Прикро, звичайно, але ж життя на цьому не зупинилося. Упевнений, наші перемоги ще попереду.

— Маєш на увазі перемогу в своїй відбірковій групі?

— Можливо.

— Олександре, а за кого вболівав на торішньому Мундіалі?

— За господарів чемпіонату. Імпонували вони мобільністю.

— А чи не було відчуття, що саме вони стануть найкращими?

— Що займуть перше місце — відчуття не було, а що будуть у четвірці найкращих — знав достеменно.

ЗА КОРДОНОМ ТАКІ Ж ХЛОПЦІ ЯК І МИ

— Взимку ЗМІ України сповістили про те, що ти їздив на оглядини в легендарний англійський "Ліверпуль". Повідай подробиці цього вояжу.

— Я з'їздив подивитися, як живе ця команда, на мене подивився тренер, що, мовляв, Олександре ти собою являєш. Якби на оглядини я приїжджав один, то, либонь, були б якісь конкретні розмови стосовно мого переходу. А так зі мною на оглядинах у "Ліверпулі" був ще один хлопець — камерунець Сонг, якого незабаром і придбав англійський клуб. Нині я можу лише здогадуватися, чому не залишився в Англії, чи то сторони не дійшли фінансової згоди, чи не задовольнив тренера "Ліверпуля" з тактичних міркувань, а можливо, щось інше. Достеменно не знаю.

Та попри це зрозумів одну річ: в Україні непогані футболісти. Просто такий у нас менталітет, ми думаємо: за кордоном — земний рай. А там грають такі ж хлопці, як і ми. Просто ставлення до своїх професійних обов'язків у них інше. Та це й не дивно, якщо брати до уваги наш та їхній рівень життя.

— Олександре, тільки відверто, не образливо, що не вдалося залишитися в Англії?

— Я їхав до Ліверпуля з київського "Динамо", а не з якоїсь аматорської команди, у Київ я й повернувся. До того ж ще не в тому віці, щоб думати, як би швидше знайти собі за кордоном більш-менш пристойний клуб. Нині мені 27, а це якраз той вік, коли граєш у добротний футбол на відповідному рівні. І нехай тепер керівництво англійської команди задумається, а чи правильно зробило, відмовивши футболісту одного з найкращих європейських клубів. Але все залежить від тренера, а він, як відомо, завжди правий.

Так що я не впав у розпач. Звичайно, хотілося б пограти за кордоном, адже "Ліверпуль" — клуб з іменем, але ще все попереду.

— А чи встиг там з кимось познайомитися, а можливо, й заприятелювати?

— Ні. Щоб потоваришувати, необхідний час. А я там був лише шість днів, та й то з гравцями спілкувався на тренуваннях інтернаціональною футбольною мовою.

— Тобто англійською мовою не володієш?

— Розумію по-англійськи. Коли того вимагає ситуація, можу й відповісти.

ЛЮБЛЮ "QUEEN" І ВАРЕНИКИ З ВИШНЯМИ

— Олександре, а чи можеш ти сказати про себе з стовідсотковою впевненістю, що ти щаслива людина?

— Так. Я людина щаслива, адже маю улюблену сім'ю, у мене підростає син, маю роботу, яка мені до вподоби. Звичайно, хочеться чогось більшого, адже так влаштована людина, коли в неї щось є, то неодмінно хочеться мати ще більше. Я не хочу зупинятися на досягнутому, а впевнено рухаюся вперед. Адже коли людина подолає певну висоту й скаже, що все вже є, може зникнути все, здобуте раніше.

Нині найголовніше в моєму житті — родина. Дружина Іра, син Сашко та мої батьки, яким я завдячую за те, що вони виховали мене як особистість.

— Динамівці в Україні стали ледь не національними героями. Автографи, інтерв'ю тощо. Скажи, чи не "дістають" цим? Адже, либонь, на вулиці пізнають одразу?

— Звичайно, і завше просять автограф, але щоб дзвонили додому й набридали, цього немає.

— Професійне самолюбство не зачіпає той факт, що "Динамо" — команда одна, а слава в ній розподілена не порівну?

— Ні. Нерівне розподілення, як ти кажеш, слави не лише в "Динамо", а в будь-якій команді. Адже першими в поле зору вболівальників потрапляють футболісти, які діють на вістрі атаки, забивають м'ячі. Так склалося, що оборонці завше перебувають у тіні, але мене це не ображає. Якщо ти це маєш на увазі.

— Олександре, якщо не проти, поговоримо про твою сім'ю.

— Дружина Іра. Працює журналістом, навчається в інституті культури. Нині практикується на каналі "Інтер" у програмі "Спорттайм", в команді Олександра Журахівського. Дехто цього не розуміє, мовляв, якщо чоловік — футболіст, то чому б дружині не бути домогосподаркою. Але Ірині ця професія до вподоби. У кожної людини повинна бути мета, до якої вона цілеспрямовано йде. Сину Сашку в березні виповнилося чотири роки. І ми з дружиною намагаємося його цілеспрямовано виховати. Намагаємося вкласти в Сашка все те добре, що притаманне хорошій людині. А ким йому бути — нехай уже вирішує сам.

— У полтавській "Ворсклі" грає твій повний тезка — Олександр Головко. У зв'язку з цим ніякої плутанини не виникало?

— Можливо, в телекоментаторів і в полтавського Сашка виникали, особисто в мене ніколи. Загалом це прізвище, так би мовити, футбольне. Недавно грали з "Ворсклою" й на полі водночас було троє футболістів з цим прізвищем. Ось якби й суддя був Головко, взагалі було б весело.

— А як проводиш вільний час?

— Його в мене взагалі немає. А якщо й випадає вільна хвилина, намагаюсь провести її в сім'ї. Немає нічого кращого, коли ти приїздиш після гри або тренування додому й бачиш улюблені, усміхнені обличчя. У сімейному колі подобається подивитися телевізор, пограти в комп'ютерні ігри. А якщо все ж таки дозволить час — виїхати кудинебудь на природу.

— А який останній фільм подивився?

— Недавно з дитиною дивилися "Джо Янг" — про велику мавпу. Особисто мені подобаються класичні фільми. На кшталт "Титаніка".

— А як щодо музичних уподобань?

— Це все залежить від мого настрою. Я можу слухати і рок, і попмузику. Інколи навіть можу поставити касету з важким роком.

— А що слухаєш, коли їдеш у машині?

— Це знов-таки залежить од настрою. Але завше з задоволенням слухаю "QUEEN", "DEEP PURLE", "IRON MAIDEN". Це, справді, музика, в яку людина вкладає душу, а не одноманітне комп'ютерне "бум-бам".

— Яка страва найулюбленіша?

— Таких багато, але найбільше подобаються вареники з вишнями.

— Олександре, що б ти побажав хлопцям, які нині опановують ази футбольної науки?

— Футбол — це класна гра. Вона охоплює всі найкращі людські якості, розвиває їх. А загалом — знати, чого вони хочуть, і вірити в свої сили. А це найголовніше...

Розмову вів Андрій ВАРАКІН.

НАЦІОНАЛЬНІ ЧЕМПІОНАТИ

ГРЕЦІЯ

33 ТУР

"Паніоніос" — "Олімпіакос" — 1:4, АЕК — "Ксанті" — 2:1, "Панатінаїкос" — "Верія" — 1:0, "Арис" — "Паниліакос" — 3:1, "Аполлон" — "Іракліс" — 1:3, ПАОК — "Етникос" А — 5:1, "Іонікос" — "Продефтікі" — 2:0, "Кавала" — ОФІ — 0:2, "Паналефсиніакос" — "Етникос" П — 3:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Олімпіакос" — 84, АЕК — 74, "Панатінаїкос" — 71, "Арис" — 60, "Іонікос" — 59.

ХОРВАТІЯ

ФІНАЛЬНИЙ ТУРНІР

9 ТУР

"Осієк" — "Кроатія" — 0:1, "Гайдук" — "Рієка" — 1:3, "Вартекс" — "Драговолич" — 3:2.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Рієка" — 43, "Кроатія" — 42, "Гайдук" — 39, "Осієк" — 29, "Вартекс" —22.

БОЛГАРІЯ

29 ТУР

"Локомотив" С— "Добруджа" — 5:2, "Металург" — "Левськи" С — 0:3, ЦСКА —"Літекс" —2:3, "Пірін" — "Локомотив" П — 6:1, "Левськи" К — "Септемврі" — 4:1, "Шумен" — "Славія" — 2:1, "Ботев" — "Спартак" — 3:2, "Нафтохімік" — "Міньор" — 2:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Літекс" — 73, "Левськи" С — 71, "Левськи" К — 54, "Локомотив" С — 54, ЦСКА — 50.

ГРУЗІЯ

30 ТУР

"Динамо" Тб — "Самгуралі" — 6:0, "Мерані" — "Діла" — 4:0, "Горда" — "Гурія" — 2:2, ТДУ — "Локомотив" — 1:4, "Сіоні" — "Торпедо" — 1:2, "Колхеті-1913" — "Іберія" — 3:1, "Арсенал" — "Динамо" Бт — 0:1, "Одіші" — ВІТ "Джорджія" — 1:3.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Динамо" Тб — 77, "Торпедо" — 67, "Локомотив" — 64, "Колхеті-1913" — 52, "Динамо" Бт — 50.

СЛОВЕНІЯ

31 ТУР

"Белтінкі" — "Домзалє" — 3:2, "Сельє" — "Триглав" — 2:2, "Примор`я" — "Коротан" — 1:4, "Нова Гориця" — "Мура" — 4:1, "Копер" — "Олімпія" — 3:3, "Марибор" — "Веленьє" — 3:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Марибор" — 60, "Нова Гориця" — 59, "Мура" — 50, "Веленьє" — 50, "Коротан" — 48.

ПОЛЬЩА

28 ТУР

"Легія" — "Погонь" — 2:0, ГКС К — "Одра" — 1:1, "Аміка" — "Полонія" — 1:0, ГКС Б — "Гурник" — 1:1, "Вісла" — "Лодзь" — 1:1, "Рух" Р — "Заглембе" — 3:3, "Відзєв" — "Рух" Х — 1:1, "Лех" — "Стомил" — 1:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Вісла" — 69, "Відзєв" — 53, "Лех" — 51, "Легія" — 50, "Полонія" — 43.

ГОЛЛАНДІЯ

34 ТУР

"Бреда" — "Аякс" — 2:2, "Утрехт" — ПСВ — 2:3, "Алькмар" — "Маастрихт" — 4:2, "Фейєноорд" — "Рода" — 4:1, "Віллем" — "Твенте" — 1:2, "Херенвен" — "Спарта" — 0:0, "Детинхем" — "Камбур" — 2:2, "Фортуна" — "Неймеген" — 2:3.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Фейєноорд" — 80, "Віллем" — 65, ПСВ — 61, "Вітесс" — 61, "Рода" — 60.

ШВЕЙЦАРІЯ

ДРУГИЙ ЕТАП

12 ТУР

"Грассхопер" — "Цюрих" — 0:2, "Лозанна" — "Люцерн" — 5:1, "Сент-Галлен" — "Ксамакс" — 0:0, "Базель" — "Серветт" — 0:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Лозанна" — 42 (19), "Серветт" — 40 (22), "Грассхопер" — 40 (19), "Цюрих" — 39 (19), "Базель" — 31 (14).

ПОРТУГАЛІЯ

33 ТУР

"Гімарайнш" — "Кампомайоренсе" — 2:0, "Маритіму" — "Алверка" — 3:3, "Бейра Мар" — "Лейрія" — 1:1, "Ріо Аве" — "Салгейруш" — 2:1, "Ештрела" — "Брага" — 0:0, "Шавеш" — "Сетубал" — 1:2, "Академіка" — "Бенфіка" — 0:3, "Фаренсе" — "Боавішта" — 2:2, "Спортинг" — "Порту" — 1:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Порту" — 76, "Боавішта" — 71, "Бенфіка" — 64, "Спортинг" — 62, "Гімарайнш" — 50.

АВСТРІЯ

35 ТУР

"Лустенау" — ЛАСК — 0:1, "Тироль" — "Аустрія" — 4:1, "Грац" — "Штурм" — 1:2, "Рапід" — "Рід" — 1:0, "Форвертс" — "Зальцбург" — 1:3.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Штурм" — 70, "Рапід" — 69, "Грац" — 62, "Зальцбург" — 56, "Тироль" — 55.

ЛАТВІЯ

7 ТУР

"Рига" — "Металургс" — 1:5, "Резекне" — "Сконто" — 0:2, "Динабург" — "Поліціяс" — 1:1, "Валмієра" — "Вентспілс" — 0:3.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Вентспілс" — 19, "Сконто" — 18, "Металургс" — 15, "Валмієра" — 7, "Динабург" — 7.

ТУРЕЧЧИНА

33 ТУР

"Антальяспор" — "Галатасарай" — 1:1, "Бурсаспор" — "Аданаспор" — 1:1, "Ерзурумспор" — "Дарданелспор" — 1:0, "Істанбулспор" — "Фенербахче" — 1:2, "Бешикташ" — "Секерспор" — 3:0, "Анкарагюджю" — "Трабзонспор" — 1:0, "Алтай" — "Самсунспор" — 2:0, "Газіянтерспор" — "Карабукспор" — 4:2, "Коджаєліспор" — "Генчлербирлігі" — 2:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Галатасарай" — 77, "Бешикташ" — 74, "Фенербахче" — 69, "Трабзонспор" — 58, "Коджаєліспор" — 49.

СЛОВАЧЧИНА

29 ТУР

"Інтер" — "Римавська Собота" — 5:3, "Гуменне" — "Нітра" — 1:3, "Банік" — "Слован" — 0:2, "Тренчин" — "Кошице" — 0:1, "Спартак" — "Татран" — 4:1, "Бардєєв" — "Жиліна" — 0:1, "Ружомберок" — "Дубніца" — 2:0, "Дукла" — "Артмедія" — 1:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Слован" — 70, "Інтер" — 65, "Спартак" — 61, "Кошице" — 61, "Тренчин" — 50.

ІЗРАЇЛЬ

29 ТУР

"Маккабі" ТА — "Бней-Єгуда" — 2:1, "Бейтар" — "Хапоель" КС — 4:1, "Хапоель" Х — "Іроні" А — 2:2, "Хапоель" БШ — "Маккабі" ПТ — 0:3, "Хапоель" ПТ — "Іроні" РЛ — 2:3, "Маккабі" Я — "Маккабі" Х — 1:0, "Маккабі" Г — "Хапоель" І — 0:0, "Цафририм" — "Хапоель" ТА — 1:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Хапоель" Х — 68, "Маккабі" ТА — 60, "Бейтар" — 57, "Маккабі" Х — 57, "Хапоель" ТА — 49.

РУМУНІЯ

31 ТУР

"Фарул" — "Університатя" (Клуж) — 3:1, "Бакеу" — "Динамо" — 0:2, "Резіта" — "Національ" — 4:1, "Стяуа" — "Фореста" — 6:1, "Рапід" — "Олімпія" — 1:0, "Онешті" — "Астра" — 2:0, "Арджеш" — "Університатя" (Крайова) — 2:0, "Петролул" — "Глорія" — 3:1, "Челул" — "Оцелул" — 1:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Рапід" — 80, "Динамо" — 76, "Стяуа" — 59, "Арджеш" — 58, "Бакеу" — 53.

ЧЕХІЯ

29 ТУР

"Тепліце" — "Славія" — 3:1, "Яблонець" — "Градець-Кралове" — 1:2, "Вікторія" З — "Вікторія" П — 3:0, "Брно" — "Карвіна" — 4:2, "Банік" — "Дрнович" — 2:1, "Дукла" — "Опава" — 3:1, "Чмел" — "Слован" — 2:2.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Спарта" — 59, "Тепліце" — 55, "Славія" — 52, "Банік" — 44, "Оломоуц" — 43.

ЛЮКСЕМБУРГ

22 ТУР

"Дюделанж" — "Женесс" — 0:3, "Спора" — "Гобшайд" — 1:2, "Юніон" — "Вільтц" — 1:0, "Мондерканж" — "Авенір" — 2:6, "Гревенмахер" — "Петанж" — 7:1, "Спортинг" — "Арис" — 5:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Женесс" — 51, "Дюделанж" — 47, "Авенір" — 45, "Юніон" — 43, "Гревенмахер" — 41.

ШОТЛАНДІЯ

36 ТУР

"Абердін" — "Хартс" — 2:5, "Данді Юнайтед" — "Селтик" — 1:2, "Данфермлайн" — "Мотеруелл" — 1:2, "Рейнджерс" — "Кілмарнок" — 1:1, "Сент-Джонстон" — "Данді" — 1:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Рейнджерс" — 77, "Селтик" — 71, "Сент-Джонстон" — 57, "Кілмарнок" — 56, "Данді" — 46.

ШВЕЦІЯ

7 ТУР

"Юргорден" — "Кальмар" — 0:3, "Гельсінборг" — "Еребру" — 2:1, "Треллеборг" — "Мальме" — 3:1, "Гетеборг" — "Гаммарбю" — 2:2, "Ельфсборг" — "Гальмстад" — 1:4, АІК — "Ергрюте" — 1:1, "Фрелунда" — "Норчепінг" — 1:1.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Ергрюте" — 15, "Кальмар" — 15, "Треллеборг" — 14, "Гельсінборг" — 12, АІК — 11.

ДАНІЯ

30 ТУР

АБ "Копенгаген" — "Герфельге" — 2:1, "Брондбю" — "Силькеборг" — 3:0, "Вейле" — ФК "Копенгаген" — 1:0, "Б-93" — "Люнгбю" — 1:3, "Фремад" — "Орхус" — 2:1, "Виборг" — "Ольборг" — 0:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Ольборг" — 60, "Брондбю" — 58, АБ "Копенгаген" — 53, "Люнгбю" — 48, "Вейле" — 41.

НОРВЕГІЯ

8 ТУР

"Бодо Глімт" — "Одд Гренланд" — 4:0, "Берген" — "Скейд" — 0:1, "Мельде" — "Русенборг" — 0:2, "Тромсе" — "Ліллестрем" — 4:1, "Валеренген" — "Стабек" — 1:3, "Стремгодсет" — "Вікінг" — 1:0, "Конгсвінгер" — "Мосс" — 1:0.

СТАНОВИЩЕ ЛІДЕРІВ:

"Русенборг" — 19, "Стабек" — 19, "Мельде" — 18, "Ліллестрем" — 16, "Тромсе" — 14.

У наших сусідів

І ТІБОР ГАЛ НЕ СУМУВАТИМЕ, І "СТАДІОН" НЕ ПУСТУВАТИМЕ

За кілька тижнів завершується чемпіонат України і почнеться коротеньке міжсезоння. Де провести цей час, аби водночас і відпочити, і не втратити форму? — таке питання постає щоразу перед президентами клубів та тренерами. "УФ" не раз надавав слово туристичним фірмам, що організовують поїздки команд за кордон. Серед цих країн і Угорщина. Потрапити цього року до Мадярщини — то є хороша нагода відчути себе причетним до всенародного свята. Адже 1999-й оголошено в Угорщині "Роком вина й застілля". Кожна область, кожне місто прагне показати все найліпше з мадярської кухні та гастрономії.

Скажете, а як же режим? Адже футболістам спиртного — ні-ні! Воно й справді не можна, але якщо лиш скуштувати в місті Егер "Бичачої крові" — червоного вина, яке виробляє найкращий винороб країни Тібор Гал, то, мені здається, фізичні кондиції лише поліпшаться. Адже про це вино ходять легенди. Одна з них гласить, що ще турецький султан Сулейман Великий — чоловік нашої Роксолани — хотів оволодіти фортецею Егер, але капітан угорців Добо пив з вояками вино і завдяки "Бичачій крові" відігнав яничарів від міста. Тому, думається, і нашим футболістам не буде перепон на шляху до Голландії та Бельгії, якщо звідають калорійних угорських страв та трішечки скуштують продукції пана Гала.

Але якщо без жартів, то Угорщина готова до прийому українських команд. Приміром, у центрі Будапешта є центральний стадіон, де можна не лише тренуватися й проводити спаринги з місцевими клубами, а й просто проживати, бо тут же є й готель, який так і називається "Стадіон". Один з його власників пан Ештер Боршоді на моє прохання показав і розповів про дво- й тримісні номери, які за нашими навіть мірками не надто дорогі, а в оплату входять сніданки та обіди.

Готель — на 370 номерів, отож може прийняти у міжсезоння кілька команд. Має "три зірки". Гарно добиратися — поруч метро, є де паркувати клубний автобус, машини футболістів. У номерах для них — телевізори, телефони, кондиціонери, холодильники. Адміністрація готелю "Стадіон" має договір з керівництвом "Непштадіону", який вміщує 70 тисяч глядачів, що сприяє перебуванню спортсменів на зборах. Приміром, недавно відбувся чемпіонат Європи з художньої гімнастики, то всі учасники були задоволені прийомом. Лише ресторан має 600 посадочних місць одразу.

Вдячні були й легкоатлети, які теж проводили змагання на найвищому рівні. Нині готуються до першості з боротьби.

Адміністрація готелю надає багато пільг. Під час безпосередніх переговорів можна "скостити" ще на чомусь — керівництво "Стадіону" йде охоче назустріч, особливо — в "мертвий сезон", хоча й під час "оксамитового" не буде надто прискіпливою... Головне, щоб група була не меншою 15 чоловік. Оскільки команди мають завжди більше разом з тренерами, лікарями та масажистами, то й тут проблем не буде. Особливо, коли згадати, що "Стадіон" — єдиний тризірковий готель Будапешта, який має власний басейн та кегельбан.

Отож, нумо в міжсезоння до Угорщини, відчуємо насолоду від прийому, який готують нам в "Рік вина й застілля" Тібор Гал та Ештер Боршоді.

Юрій БРЯЗГУНОВ.
(Спец. кор. "Українського футболу").

НА ФОТО:
•Найкращий винороб Угорщини пан Т. Гал чекає на гостей з України. Ще недавно він сам грав у футбол.
•Комфортабельний "Стадіон".

НАЦІОНАЛЬНА РАДІОКОМПАНІЯ УКРАЇНИ

ПЕРША ПРОГРАМА

Новини футболу в щоденних інформаційних програмах — 7.00, 13.00, 17.00, 19.00, 22.00.

"Все про футбол". Щопонеділка. 22.35.

ПРОГРАМА "ПРОМІНЬ"

Новини футболу в щоденних інформаційних випусках — 7.00, 12.00, 18.00.

ДО РЕЧІ! З-поміж різноманітних радіостанцій лише Національна радіокомпанія України всебічно й оперативно інформує про футбольні події в Україні та за її межами.

Спортивний Канал

Сергій ДЕРЕПА, Володимир КАРДАШ та Сергій САВЕЛІЙ на "Спортивному каналі" (УТ-2) представляють:

СУБОТА (29 травня)
10.05 — 11.05
— Професіональний бокс.
— Міжнародний юнацький турнір з тенісу.
— Змагання з автоспорту серед журналістів.
— У гостях — популярна газета "Український футбол".

НЕДІЛЯ (30 травня)
12.00 — 12.40
— Баскетбол. Підсумки кваліфікаційного раунду Євро-2001 серед жіночих збірних.
— Інвалідний спорт.
— Чемпіонат України з плавання серед ветеранів.
— Легка атлетика. "Пробіг під каштанами".

Крім того, упродовж двох днів телеглядачів чекає чимало цікавої інформації.

"Спортивний канал" — інформаційний партнер газети "Український футбол".

Огляд

ЧЕРВОНО-БІЛІ КОЛЬОРИ СЕЗОНУ

Рівно дев'ять місяців тривало драматично-феєричне дійство під назвою чемпіонат Англії, яке привертало увагу не тільки британців, а й мало не всієї футбольної громадськості Європи. У першу чергу — високим класом як самого видовища, так і якістю його виконавців, непередбачуваністю, імпульсивністю, темпераментом зовні спокійних та педантичних жителів туманного Альбіону. А ще — протистоянням кількох команд екстракласу.

За останні кілька років футбол у Британії зробив неймовірний стрибок вперед — у розвитку, стратегії, тенденції. Схоже, що незабаром має прийти нова ера володарювання англійських клубів на європейській арені — як це було в 70-х—80-х роках. Та й сама модель англійського футболу (клубного передусім) зазнала відчутних прогресивних змін: де й поділася традиційно передбачувана схема з використанням лише передач і прострілів у штрафний майданчик та орієнтація на чудову гру головою всіх одинадцяти "стартовиків" — від голкіпера до нападника. Поряд із цим незмінним атрибутом англійської манери гри з`явилось і дещо інше, те, що зовсім недавно було майже неприйнятним: філігранна техніка, доведена до автоматизму командна гра, широкий набір та варіювання тактиками. Усе це, звичайно ж, досяглося не тільки наявністю на Британських островах необхідного людського "матеріалу" — гравців, тренерів, європейської орієнтації на кращі зразки та досягнення, а й, безумовно, фінансовими "ін`єкціями". Ніякої таємниці в тому немає, що річний бюджет провідних англійських клубів сягає кругленької, а іноді й майже астрономічної суми (промовистий приклад — "Манчестер Юнайтед"). А щедрі фунтові вливання забезпечили приплив "робочої сили" із-за кордону — далеко не найгіршої, навіть порівняно з кращими суто британськими "відповідниками": тут доречно згадати, що саме у прем`єр-лізі вперше так масово почали з`являтися італійці, які до цього надавали перевагу лише своїй серії А, а також німці, котрі "делегуються" в інші чемпіонати не дуже активно та охоче.

Ось саме тому англійський чемпіонат, його хід та наслідки так привертають увагу футбольних симпатиків.

Нинішня першість стала зразком інтриги, яка зберігалась до останнього туру. Особливістю стало й те, що за корону знову, як і рік тому, змагались два колективи — "Манчестер Юнайтед" та "Арсенал".

Початок чемпіонату вніс багато несподіванок: на провідні ролі вийшли "Астон Вілла", "Мідлсбро" та "Уїмблдон". Чемпіон та віце-чемпіон помітно відставали, "розкачуючись" та "розкручуючись" поступово, тур за туром.

До лідерів — і за традицією, і за трансферною політикою — відносили "Арсенал", "Манчестер", "Ліверпуль" та "Челсі".

"Буферну" зону — між лідерами та середнячками — утворювали "Астон Вілла", "Ньюкасл", "Лідс", "Блекберн".

До аутсайдерів зараховували новачків — "Ноттінгем Форест", "Чарльтон", "Мідлсбро", а також "Саутгемптон". Решту — відносили до середнячків.

Певною мірою передстартові прогнози справдились, але й помилок у припущеннях також було вдосталь. Безумовно і однозначно, подією року в Англії став "Манчестер" — команда збалансована, рівна в усіх ланках, але й з незаперечними лідерами. Міжсезоння колектив провів на мажорній ноті, суттєво підсилившись. Прийшли Йорк, Стам та Бломквіст, котрі стали грати не останню роль в "оркестрі" Фергюсона. Вдалося зберегти й Бекхема, Кіна, Шмайхеля та Гіггза, котрі впродовж кількох останніх років визначали ігровий почерк "машини" Фергюсона. Минулорічне друге місце було розцінене як відносна невдача і тому "червоні дияволи" з перших турів почали орієнтуватись на перше місце. Однак старт засвідчив, що або не все гаразд у команді, або вона ще не повністю функціонально готова грати на найвищому рівні. Особливо дошкульними стали дві стартові поразки від "Арсеналу" — одна в чемпіонаті, інша — в матчі-відкритті, в якому змагались дві кращі команди за підсумками минулого сезону. Але на цьому біди манкуніанців не закінчились. У Бірмінгемі в рівній боротьбі вони змушені були скласти зброю перед тодішнім лідером — "Астон Віллою" і вже на фініші першого кола поступились вдома новачку прем`єр-ліги "Мідлсбро", якому, до речі, програвали останнього разу майже 50 років тому. Але, як з`ясувалося, ця поразка стала останньою прикрістю червоно-білих не лише у внутрішньому чемпіонаті, а й на євроарені. Вже дебютні матчі команди в другому колі засвідчили небувалий прогрес, спрямованість та потенціал. Завдяки неабиякій універсалізації гравців, командному духу та виконавському рівню, "Манчестер" взявся до справи негайно й надійно забронював перше місце, яке так і не віддав опонентам.

А що ж минулорічний чемпіон? Команда невдало розпочала турнір, мало забивала, хоча пропускала в свої ворота ще менше. Єдиним "світлячком" у першому колі стала перемога над одвічним суперником — "Манчестер Юнайтед", з великим рахунком — 3:0. Після цього були "сіренькі" нічиї з не менш невиразними мінімальними перемогами. Це певною мірою можна пов`язувати з кадровими проблемами, адже одного часу в лондонському клубі через травми не грали сім (!) гравців основи, а незамінні Петі, Вієйра, Бергкамп та Овермарс перебували надто довго в стані прострації від недавнього французького чемпіонату світу. Але "Арсенал" — велика команда і Арсен Венгер — великий тренер. Як і рік до цього, основний акцент було зроблено на потужний фініш. І "канонірам" вдалося красиво й потужно фінішувати, насамперед, завдяки прекрасній захисній лінії та воротарю. Вражає те, що оборонці в "гармашів" — найстарші в прем`єр-лізі (а може, й не тільки в ній). "Вони найстарші, — сказав Венгер, — але від того — найкращі і найдосвідченіші". І продовжив контракти із своїми ветеранами ще на рік. Як мінімум. Лондонський клуб залишився єдиним колективом, якого так і не переграв "Манчестер". І якби не прикра поразка в передостанньому турі від "Лідса", навряд би манкуніанці фінішували першими.

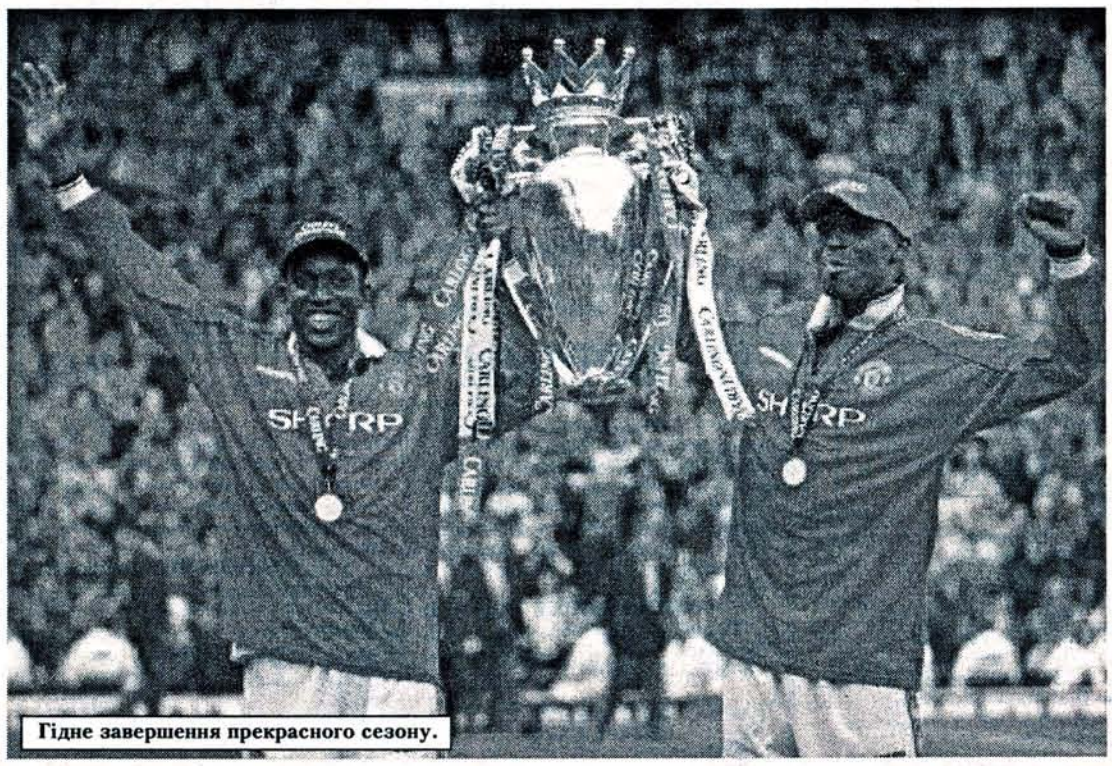
Гідне завершення прекрасного сезону.

СКРОМНІ АРИСТОКРАТИ

Поступово, рік у рік, "Челсі" піднімає планку власних досягнень та можливостей. Фундамент, закладений Руудом Гуллітом, виявився доволі міцним. А враховуючи те, що спадкоємець великого голландця Джанлука Віаллі продовжив взятий курс на підсилення та найвищі місця, варто було сподіватись, що команда спрямована на золото. Лондонцям вдалося майже повністю зберегти свій склад, а підсилились вони вагомо: прийшли Десайї, Феррер, Казирагі, Лаудруп, Гольдбек. І перші тури підтвердили — і наміри "Челсі", і прогнози фахівців. Однак, перебування в таборі лідерів ще не означає, що команда позбулась стереотипу "другої". Крім цього, підопічним Віаллі не вистачило стабільності, а в кінці чемпіонату — й просто фізичних сил. У результаті — третє місце і помітне відставання од двох лідерів (і навіть не очкове: воно якраз і не так відчутне). Хоча, якщо порівняти з минулорічним сезоном, в якому синьо-білі фінішували четвертими, прогрес очевидний і результат пристойний, який дає змогу грати в Лізі чемпіонів.

РОЗЧАРУВАННЯ СЕЗОНУ

До цієї "номінації" варто зарахувати три колективи: в першу чергу "Ліверпуль", а також "Астон Віллу" та "Ньюкасл".

Сезон 1997-98 років ліверпульці закінчили на третій сходинці, яка давала привід для далекосяжних висновків та коментарів. Команді вдалося майже повністю зберегти "основу", яка за потенціалом не поступається ні "Манчестеру", ні "Арсеналу".

Але зазіхання найтитулованішого англійського клубу на найвищі місця виявились примарними та необгрунтованими. Попри "зірковість" передньої та середньої ліній, наявність у них "вундеркіндів", захисна ланка виявилась надто вразливою, а іноді й бездарною. Не допомогла й "бразильська" манера гри, орієнтована на чудове вміння форвардів забивати в кожному матчі бодай на один м`яч більше за своїх опонентів. Це не завжди вдавалось, а ось отримувати в свої ворота зовсім не обов`язкові м`ячі від зовсім не найсильніших суперників для підопічних Ульє стало нормою. Єдиною відрадою для "червоних" стало те, що вдалося зберегти в своїй "обоймі" Майкла Оуена, а також те, що чемпіонат уже закінчився, а з ним і неприємності, які постійно переслідували ліверпульців — бо в новому сезоні вони, як і до цього, будують надто грандіозні плани.

Розчарувала також і "Астон Вілла", яка тривалий час лідирувала, вдало грала проти і грандів, і аутсайдерів (а це, згодьтеся, також показник високого класу). Але на старті другого кола сталось щось несподіване й незрозуміле, бірмінгемці зазнали кількох поразок поспіль (досить відчутних і неприємних), які відкинули клуб Джона Грегорі не тільки із табору лідерів, а й навіть із "зони УЄФА". В результаті — тільки шосте місце — крок вперед порівняно з минулим роком (тоді було сьоме) і прірва між "Віллою" та першими трьома колективами.

До відносних невдах варто зарахувати і підопічних Гулліта — "Ньюкасл". Перед початком чемпіонату "сорокам" віддавалось багато щедрих авансів. Але чи то на мікроклімат у колективі негативно подіяла тренерська рокіровка Далгліш — Гулліт, чи, може, змагання за найвищі місця для провінційного колективу після втрати Жиноли, Фердинанда, Асприльї, Гіллеспі, Хіслопа та Бетті стали непосильним завданням — так чи інакше, біло-чорні показали невиразну, а головне — нестабільну гру, підтвердивши лише своє кубкове реноме (вийшовши до фіналу кубка Англії) та минулорічну тринадцяту сходинку в турнірній таблиці.

ВІДКРИТТЯ СЕЗОНУ

Цього року ми не побачили чогось нового і постійного серед строкатого натовпу середнячків прем'єр-ліги. Варто хіба що згадати локальні успіхи новачка ліги — "Мідлсбро", який фінішував дев'ятим, маючи в своєму активі досить кваліфікованих виконавців та перемоги над фаворитами. Певною мірою до цього "підрозділу" належить і "Вест Хем", який фінішував на високому п'ятому місці, — але це показник, радше, випадку та невдалих дій найближчих конкурентів.

НЕВДАХИ СЕЗОНУ

Серед цих "героїв" практично все зрозуміло й логічно: і "Ноттінгем Форест", і "Чарльтон", які напередодні "завітали" до еліти англійського футболу, так же швиденько залишили прем`єр-лігу, відклавши свої амбіції та претензії щонайменше на один рік. А ось "Блекберн" випадає з цієї формули. Команда, котра ще якісь п`ять років тому завоювала чемпіонство, цього сезону була тьмяною тінню колишніх перемог та успіхів. І це, навіть незважаючи на достоту сильний склад та кваліфікацію тренера — Брайяна Кідда, котрий дуже довго був асистентом Алекса Фергюсона.

ТРЕНЕР РОКУ

Алекс Фергюсон. І це не лише за інерцією чи зважаючи на чемпіонство (хоча й цей аргумент вагомий). Це фахівець — дійсно від Бога. І, перефразовуючи його ж вислів, що Кін — це серце "Манчестера", то сам Фергюсон — його душа. До речі, нинішнє "золото" "Манчестера" — п`яте за останні сім років. Результат для тренера і престижний, і показовий.

ГРАВЕЦЬ РОКУ

Тут я лише констатую слідом за британськими фахівцями, котрі визначили гравцем номер один французького легіонера лондонського "Тоттенхема" Давида Жинолу. Гравець справді унікальний, він у свої 32 роки може на такому високому рівні грати й забивати м`ячі. Прикро лише, що не щастить Давиду з клубом після переходу із "ПСЖ" — ні в "Ньюкаслі", ні в "Тоттенхемі" він нічого особливого не досяг. Як, між іншим, і в збірній Франції, в якій його відверто (але з доброго дива) ігнорують.

ДЕБЮТ РОКУ

Так яскраво "засвітитись", як це зробив форвард столичних "канонірів" Нванкво Кану, навряд чи кому вдавалось останнім часом. Нігерієць був придбаний в "Інтера" лише за кілька днів до терміну дозаявки і за цей короткий час встиг не лише забити кілька вирішальних (і водночас красивих) м`ячів, зробити голеві передачі, а й стати невід`ємною часткою "Арсеналу" та полюбитись вибагливій лондонській публіці.

БОМБАРДИР

Найрезультативнішими виявились одразу троє футболістів — Дуайт Йорк із "Манчестеру", Джиммі Хассельбайнк із "Лідсу" та Майкл Оуен із Ліверпуля. До своєї голевої вершини кожен із них йшов різними шляхами: Йорк відзначався неабиякою результативністю на початку та в середині чемпіонату, а на фініші трішки пригальмував. Голландець же, навпаки, більшу частину із своїх вісімнадцяти м`ячів забив на фініші другого кола, причому, зазвичай, вони були вирішальними. Оуен відзначався стабільністю, і якби не травма за кілька турів до фінішу, то вундеркінд, безумовно, забив би більше. У цих яскравих форвардів є багато спільного — прекрасна техніка, "внутрішнє" чуття голу, уміння зіграти якнайкраще та результативно у найкритичніший момент зустрічі...

Олександр ПАНФІЛОВ.

Довідковий кіоск

Професійна Ліга футболпрогнозу запрошує взяти участь у турнірах з футболпрогнозу. Конверт з з/а. 280027, м. Хмельницький-27, а/с 526.

Редактор номера - Валерій ВАЛЕРКО
Старший коректор - Людмила СЕМЕНОВА

"Український футбол" - видання газети "Молодь України". Свідоцтво про реєстрацію КВ № 1778

Наш розрахунковий рахунок № 26003511 у Першому Київському філіалі АППБ "Аваль", МФО 322506, для "Українського футболу", код 05905668.

Видавництво "Преса України", 252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50.

44-18-352, 44-18-303, 44-18-385, 44-18-390. Факс 225-31-52, 441-83-03

252047, м. Київ-47, проспект Перемоги, 50, редакція газети "Український футбол".

Щоденно, крім суботи і неділі, з 9-ї до 18-ї години.

Заступник головного редактора Ю. А. БРЯЗГУНОВ

ДЗВОНІТЬ ПИШІТЬ ЗАХОДЬТЕ

Електронна пошта my@ molod. kiev. ua
WEB-сторінка в Інтернеті — http://uamedia.visti.net/uf

Зам. 0327055. Індекс 60994.

Тираж 70 156 примірників.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:
Віктор БАННИКОВ (перший віце-президент Федерації футболу України), Юрій БРЯЗГУНОВ (заступник головного редактора), Юрій БОНДАР, Валерій ВАЛЕРКО, Микола МОТОРНИЙ (заступник головного редактора), Сергій ПІЛЬКЕВИЧ, Федір ШПИГ (президент банку "Аваль").